

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 1.12.2016
COM(2016) 757 final

2016/0370 (CNS)

**Modernisering av mervärdesskattesystemet för gränsöverskridande e-handel mellan
företag och konsument (B2C)**

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG vad gäller vissa
skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och
distansförsäljning av varor**

{SWD(2016) 379 final}

{SWD(2016) 382 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Europeiska kommissionen har åtagit sig att säkerställa fri rörlighet för varor och tjänster och säkerställa att "privatpersoner och företag obehindrat kan använda sig av nättjänster under rättvisa konkurrensförhållanden". Vad gäller nuvarande mervärdesskatteregler ges i meddelandet från maj 2015 "En strategi för en inre digital marknad i Europa"¹ och meddelandet från april 2016 om en handlingsplan för mervärdesskatt: "Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags för beslut"² hög prioritet åt att avskaffa hindren för gränsöverskridande e-handel som följer av betungande mervärdesskatteregler samt en inbyggd brist på neutralitet som skadar EU:s näringsliv. Förslagen kommer att modernisera de nuvarande mervärdesskattereglerna för e-handel och hjälpa till att framtidssäkra mervärdesskatten.

Det finns i huvudsak tre skäl för att agera:

- För det första har de komplicerade mervärdesskattereglerna konsekvent utpekats som en av de främsta orsakerna till att företag inte kommer att bedriva gränsöverskridande e-handel, vilket innebär att många företag inte får tillträde till den inre marknaden. Man har uppskattat att kostnaderna för att uppfylla mervärdesskatteskyldigheterna i genomsnitt uppgår till 8 000 euro per år för varje medlemsstat som ett företag levererar till. Detta är en betydande kostnad för företagen, särskilt för de små och medelstora företagen.
- För det andra är det nuvarande systemet inte neutralt, eftersom EU-företagen har en klar nackdel jämfört med företag från tredjeländer, som lagligen och genom höga nivåer av bristande efterlevnad levererar mervärdesskattebefriade varor till EU. Med tanke på att mervärdesskattesatserna kan vara så höga som 27 % uppstår det en betydande snedvridning till förmån för företag från tredjeländer om mervärdesskatt inte påförs.
- För det tredje innebär komplexiteten i det nuvarande systemet samt det nuvarande undantaget för import av små försändelser att medlemsstaterna förlorar värdefulla skatteintäkter. Förlusterna från förlorad mervärdesskatt och bristande efterlevnad från gränsöverskridande e-handel uppskattas för närvarande uppgå till så mycket som 5 miljarder euro per år.

Kommissionen genomförde vid utarbetandet av detta förslag, som en del av agendan för bättre lagstiftning, en kontroll av den befintliga lagstiftningens ändamålsenlighet vad gäller systemet med en enda kontaktpunkt (Mini One Stop Shop, MoSS, som är en portal på EU-nivå för mervärdesskattebetalning online) som gäller elektroniska tjänster från företag till slutkonsumenter (B2C) samt 2015 års ändringar av reglerna om platsen för tillhandahållande av sådana tjänster. I förslaget tas vederbörlig hänsyn till denna bedömning. Förslaget kommer i synnerhet att hantera de brister och hinder som små och medelstora företag och mikroföretag ställs inför. I kvantitativa termer kommer införandet av ett EU-internt gränsöverskridande tröskelvärde under 2018 att leda till att 6 500 företag inte längre omfattas av funktionen hos systemet med en enda kontaktpunkt som leder till en potentiell kostnadsbesparing för dessa företag på 13 miljoner euro. Införandet av en förenkling av kraven på bevisning under 2018

¹ COM(2015) 192 final

² COM(2016) 148 final

kommer att gynna ytterligare 1 000 företag. Tröskelvärdet, som också kommer att tillämpas på varor när systemet med en enda kontaktpunkt förlängs under 2021, kommer att gynna 430 000 företag. Det kan komma att leda till potentiella besparingar för dessa företag på upp till 860 miljoner euro.

Initiativets Refit-aspekt (programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat) relaterar också till huvudsyftena med det nya initiativet, nämligen "att minimera det krångel som uppstår i samband med gränsöverskridande e-handel på grund av olika mervärdesskattesystem". När det gäller resultaten förväntas förslaget minska företagens efterlevnadskostnader på mervärdesskatteområdet med 2,3 miljarder euro per år från och med 2021, och samtidigt öka medlemsstaternas mervärdesskatteintäkter med 7 miljarder euro. Utvidgningen av systemet med en enda kontaktpunkt under 2021 beaktar också vissa brister som identifierats inom ramen för en Refit-bedömning av 2015 års initiativ, såsom behovet av hemlandets regler när det gäller faktureringskrav, samordning av revisioner, kommunikation med skattebetalarna och faktiskt även av ett tröskelvärde för leverantörer av både varor och tjänster.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslagets allmänna mål är att få den inre marknaden att fungera friktionsfritt, EU-företagens konkurrenskraft och behovet av att säkerställa en effektiv beskattning av den digitala ekonomin. Förslaget är förenligt med den framtida tillämpningen av destinationsprincipen för mervärdesskatt i enlighet med den nyligen framlagda handlingsplanen för mervärdesskatt som stöds av rådet³.

Utöver handlingsplanen för mervärdesskatt har förslaget identifierats som ett centralt initiativ i strategin för den digitala inre marknaden⁴, strategin för den inre marknaden⁵ och handlingsplanen för e-förvaltning⁶.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget grundar sig på artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I denna artikel föreskrivs att rådet, genom enhälligt beslut i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén, antar bestämmelser om harmonisering av medlemsstaternas regler på området för indirekt beskattning.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen, eftersom de huvudsakliga problem som identifierats (snedvridande effekter, höga administrativa kostnader etc.) uppstår på grund av reglerna i det nuvarande mervärdesskattedirektivet och därtill hörande rättsakter. Eftersom mervärdesskatten är en skatt som harmoniserats på EU-nivå kan medlemsstaterna inte själva fastställa olika regler och därför kräver varje initiativ om modernisering av mervärdesskatten för gränsöverskridande e-handel ett förslag från kommissionen om att ändra mervärdesskattedirektivet. Förslaget kommer att ge ett mervärde utöver vad som kan uppnås på medlemsstatsnivå, eftersom den viktigaste förenklingen är systemet med en enda

³ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

⁴ COM(2015) 192 final

⁵ COM(2015) 550 final

⁶ COM(2016) 179 final

kontaktpunkt som gäller i alla medlemsstater och som företagen kan använda för att förenkla och smidigt redovisa den skatt som ska betalas till alla medlemsstater. En icke-bindande modell, som att medlemsstaterna på frivillig basis använder en enda kontaktpunkt är inte genomförbar, eftersom den utgör ett undantag från de sedvanliga bestämmelserna och därför kräver en samordnad strategi, som stöds med it-infrastruktur.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen, det vill säga det går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i fördragen, särskilt en väl fungerande inre marknad. Enligt subsidiaritetsprövningen är det inte möjligt för medlemsstaterna att hantera problemen och de bakomliggande orsakerna till problemen utan ett förslag om att ändra mervärdesskattedirektivet. Förslagets överensstämmelse med proportionalitetsprincipen innehåller ett antal viktiga aspekter. För det första kan genomförandet av förslaget i två steg medge att vissa åtgärder, såsom tröskelvärde och förenklade skyldigheter införs under 2018 utan att det behövs någon it-utveckling. Det medges dock att medlemsstaterna, vad gäller de viktigaste delarna i förslaget, kommer att behöva en lämplig tidsperiod för att säkerställa att it-systemen kan utvecklas och testas före genomförandet under 2021. Detta ger också möjlighet att genomföra ytterligare samråd med näringslivet. För det andra kan man konstatera att även om det kommer att innebära utmaningar för tullförvaltningarna, eftersom avlägsnandet av mervärdesskattebefrielsen för import av små försändelser kommer att leda till en betydande ökning av antalet paket där mervärdesskatt måste tas ut, kommer detta att mildras av de förenklningar som erbjuds genom importsystemet med en enda kontaktpunkt för alla paket på högst 150 euro i värde, ökade mervärdesskatteintäkter för medlemsstaterna på 7 miljarder euro per år och skapandet av likvärdiga villkor för de företag i EU som för närvarande missgynnas.

- **Val av instrument**

Förslaget går ut på att ändra fyra rättsakter. De huvudsakliga ändringarna kommer att göras av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁷ (nedan kallat *mervärdesskattedirektivet*) och förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri⁸. Smärre ändringar kommer att göras av direktiv 2009/132/EG om tillämpningsområdet för artikel 143 b och c i direktiv 2006/112/EG vad gäller befrielse från mervärdesskatt vid slutlig import av vissa varor⁹ och av förordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹⁰.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Samrådsstrategin hade två huvudsyften. Det första var att bistå med analysen inom ramen för programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (nedan kallat *Refit-programmet*) av genomförandet av 2015 års ändringar av reglerna om platsen för tillhandahållande och på systemet med en enda kontaktpunkt, och det andra var att få synpunkter från berörda parter om kommissionens åtagande i strategin för den digitala inre marknaden för att modernisera ramen för mervärdesskatt vid gränsöverskridande e-handel.

⁷ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁸ EUT L 268, 12.10.2010, s. 1.

⁹ EUT L 292, 10.11.2009, s. 5.

¹⁰ EUT L 77, 23.3.2011, s. 1.

Fyra huvudaspekter förelåg vid samrådsförfarandet:

- (1) Samråd och workshoppar för berörda parter som genomförts av Deloitte som en del av studien om ”alternativen för modernisering av gränsöverskridande e-handel”(februari 2015–juli 2016).
- (2) Fiscalis-seminariet i Dublin i september 2015 med medlemsstater och företag.
- (3) Ett riktat samråd med de viktigaste berörda parterna.
- (4) Offentligt samråd¹¹.

De olika alternativens konsekvenser för små och medelstora företag har varit ett centralt mål för denna konsekvensbedömning. Särskilda åtgärder har vidtagits för att förstå och hantera de problem som små och medelstora företag ställs inför. Dessa har bidragit med information, i både kvantitativa och kvalitativa termer, till bedömningen. I detta sammanhang riktades en webbenkät särskilt till små företag och mikroföretag och de grupper som företräder dem och kommissionen säkerställde att små och medelstora företag var företrädare på konferensen.

Ytterligare uppgifter finns i bilaga 2 ”Sammanfattande rapport om samrådet med berörda parter” i konsekvensbedömningen.

De farhågor som framfördes under samrådsförfarandet av företag och företagsorganisationer, däribland små och medelstora företag, avser främst reglerna från 2015 om plats för tillhandahållande och tillämpning av systemet med en enda kontaktpunkt för de berörda tjänsterna (behov av ett tröskelvärde, användning av hemlandets regler för vissa särskilda mervärdesskatteskyldigheter som fakturor och registerföring, revisionssamordning, etc.) och speglas till stor del i förslaget.

• **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen använde den analys som utförts av Deloitte för studien ”VAT Aspects of cross-border e-commerce – Options for modernising” (februari 2015–juli 2016), del 1, del 2 och del 3. Studien är publicerad på kommissionens webbplats på följande adress: http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/reports_published/index_en.htm.

Studien hade tre syften. För det första, att tillhandahålla en ekonomisk analys av mervärdesskatteaspekterna på e-handel enligt de nuvarande mervärdesskattereglerna (del 1). För det andra, att bedöma konsekvenserna av de olika alternativen för modernisering av mervärdesskatteaspekterna på gränsöverskridande e-handel (del 2). För det tredje, att bedöma genomförandet av de ändrade reglerna om platsen för tillhandahållande av telekommunikationstjänster, sändningstjänster och elektroniska tjänster (nedan kallade *de elektroniska tjänsterna*) och det därmed förbundna systemet med en enda kontaktpunkt som trädde i kraft i januari 2015 (del 3).

Dessutom anordnades två möten med sakkunniga. I september 2015 anordnades ett Fiscalis-2020-seminarium i Irland, där både sakkunniga på mervärdesskatt från medlemsstaterna och näringslivet deltog. Seminariets huvudsyfte var att bedöma reglerna från 2015 om plats för tillhandahållande och systemet med en enda kontaktpunkt, liksom alternativen för

¹¹

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2015_vat_cross_border_ecommerce_en.htm.

Kommissionen mottog cirka 370 bidrag. Alla offentliga bidrag finns på GD TAXUD:s webbplats:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/public-consultation-results_en.xlsx

modernisering av mervärdesskatten för gränsöverskridande e-handel, som ingick i den inledande konsekvensbedömningen av förslaget. En andra Fiscalis 2020- och Tull 2020-workshop anordnades i april 2016 i Sverige där skatte- och tullsakkunniga från medlemsstaterna deltog för att titta närmare på importdelen i förslaget (avskaffande av mervärdesskatteundantaget för import av små försändelser och utvidgning av systemet med en enda kontaktpunkt för import av små försändelser upp till 150 euro).

Båda mötena gav ett gott resultat och de rekommendationer som togs emot under dessa möten beaktades också i detta förslag.

- **Konsekvensbedömning**

Konsekvensbedömningen av förslaget granskades av nämnden för lagstiftningskontroll den 22 juni 2016. Nämnden avgav ett positivt yttrande om förslaget med vissa rekommendationer som har beaktats. Nämndens yttrande och rekommendationerna återfinns i bilaga 1 till det arbetsdokument från kommissionens avdelningar om konsekvensbedömningen som åtföljer detta förslag. En sammanfattning finns på följande sida: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/digital-single-market-modernising-vat-cross-border-ecommerce_en.

- **Lagstiftnings ändamålsenlighet och förenkling**

Detta förslag ingår i Refit-programmet och för detta ändamål gjordes en bedömning av genomförandet av 2015 års ändringar av reglerna om platsen för tillhandahållande av elektroniska tjänster och införandet av en enda kontaktpunkt för dessa tjänster. Denna bedömning visar att systemet med en enda kontaktpunkt har sparat företagen 500 miljoner euro jämfört med alternativet med direkt registrering och betalning – vilket ger ett genomsnitt på 41 000 euro per företag. Detta innebär en kostnadsminskning med 95 % jämfört med alternativet med direkt registrering.

En bedömning av systemet med en enda kontaktpunkt har visat sig vara mycket användbar för att säkerställa att man i det nya initiativet erkänner det som är positivt och åtgärdar eventuella brister i de ändringar som gjordes under 2015. Detta förslag innehåller införandet av ett gränsöverskridande tröskelvärde under 2018 för tjänster som omfattas av 2015 års ändringar samt en uppmjukning av kravet på två bevishandlingar för leverantörer av elektroniska tjänster som har en omsättning på högst 100 000 euro (den så kallade *mjuklandningen*).

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget väntas öka medlemsstaternas mervärdesskatteintäkter med 7 miljarder euro per år senast 2021. Det uppskattas att förslaget kommer att minska företagens administrativa börda med 2,3 miljarder euro per år.

Konsekvenserna av dessa kostnader bör begränsas för medlemsstaterna, eftersom utvidgningen av systemet med en enda kontaktpunkt är en utveckling av ett befintligt it-system.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Genomförandet kommer att övervakas av ständiga kommittén för administrativt samarbete (SCAC). I likhet med 2015 års ändringar kommer ständiga kommittén för administrativt samarbete att stödjas av ständiga kommittén för informationsteknik.

- **Översikt över de viktigaste bestämmelserna i förslaget**

Förslagets viktigaste bestämmelser är följande:

- (1) Utvidgning av det befintliga systemet med en enda kontaktpunkt till gemenskapsintern distansförsäljning av materiella varor och andra tjänster än elektroniska tjänster samt distansförsäljning av varor från tredjeländer.
- (2) Införande av ett förenklat system för en övergripande deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import för importörer av varor avsedda för slutkonsumenter där mervärdesskatt inte har betalats via systemet med en enda kontaktpunkt.
- (3) Avveckling av de gällande tröskelvärdena för distansförsäljning inom gemenskapen som ger upphov till snedvridningar på den inre marknaden.
- (4) Avveckling av den befintliga befrielsen från mervärdesskatt för import av små försändelser från leverantörer i tredjeländer som missgynnar EU-säljare.
- (5) Införande av en gemensam EU-täckande förenklingsåtgärd inklusive ett tröskelvärde för mervärdesskatt för gemenskapsintern distansförsäljning av varor och elektroniska tjänster för att hjälpa små uppstarts företag inom e-handel samt förenklade regler för registrering av förvärvare.
- (6) EU-säljare ges möjlighet att tillämpa hemlandets regler på områden såsom fakturering och registerföring, och
- (7) bättre samordning mellan medlemsstaterna vid revision av gränsöverskridande företag som använder mervärdesskattesystemet för att säkerställa höga efterlevnadsnivåer.

- **Detaljerad redogörelse av de särskilda bestämmelserna i förslaget**

Artikel 1 – ändringar av mervärdesskattedirektivet – bestämmelser med verkan från och med den 1 januari 2018

I artikel 1.1 föreslås ett förtydligande av artikel 28 i mervärdesskattedirektivet, vilket återspeglar diskussionerna i mervärdesskattekommittén. Orden ”inklusive fall där ett telekommunikationsnät, ett gränssnitt eller en portal används för detta ändamål” läggs till i bestämmelsen, så att det framgår att denna artikel också gäller när en elektronisk tjänst tillhandahålls genom en förmedlare eller en tredje part som i eget namn men för någon annans räkning deltar i ett tillhandahållande av tjänster och som använder ett elektroniskt gränssnitt för att tillhandahålla tjänsten.

I artikel 1.2–1.7 föreslås ett antal förbättringar av nuvarande särskilda ordningar för beskattning av elektroniska tjänster som icke-etablerade beskattningsbara personer tillhandahåller icke beskattningsbara personer enligt vad som anges i avdelning XII kapitel 6 i mervärdesskattedirektivet. Dessa förbättringar, som inte kräver några ändringar av det elektroniska systemet för registrering och betalning (systemet med en enda kontaktpunkt) gör det möjligt för företag som tillhandahåller dessa tjänster att registrera, deklarera och betala mervärdesskatt i en enda medlemsstat för alla leveranser till förvärvare som är etablerade i gemenskapen (Mini-One-Stop-Shop, Moss, som är en portal på EU-nivå för

mervärdesskattebetalningar online) och som är ett resultat av utvärderingen av systemet med en enda kontaktpunkt, inklusive handelssamråd, är följande:

- (1) Punkt 2: Punkterna 2–5 ska läggas till i artikel 58 i mervärdesskattedirektivet så att ett tröskelvärde på 10 000 euro införs under vilket platsen för tillhandahållandet av tjänster som kan omfattas av det särskilda systemet för elektroniska tjänster inom gemenskapen förblir i leverantörens medlemsstat. Detta bör emellertid vara frivilligt för beskattningsbara personer så att de ges möjlighet att under alla omständigheter använda systemet med en enda kontaktpunkt, t.ex. om deras omsättning under ett kalenderår undantagsvis är lägre än tröskelvärdet.
- (2) Punkt 3: Artikel 219a i mervärdesskattedirektivet ändras för att göra det möjligt att tillämpa faktureringsreglerna i identifieringsmedlemsstaten. Följaktligen bör leverantörerna iakttä faktureringsreglerna i en enda medlemsstat i stället för, som för närvarande är fallet, i varje destinationsmedlemsstat till vilken leveranserna görs.
- (3) Punkterna 4 och 5: Beskattningsbara personer som inte är etablerade inom gemenskapen men som är mervärdesskatteregistrerade i en medlemsstat (t.ex. på grund av att de utför tillfälliga transaktioner som är föremål för mervärdesskatt i den medlemsstaten) kan varken använda den särskilda ordningen för beskattningsbara personer som inte är etablerade i gemenskapen (nedan kallad *tredjeländerordning*), eller den särskilda ordningen för beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen (nedan kallad *unionsordningen*). Således gynnas de för närvarande inte av de förenklningar som erbjuds av systemet med en enda kontaktpunkt och måste mervärdesskatteregistrera sig i alla medlemsstater till vilka de tillhandahåller elektroniska tjänster. För att göra det möjligt för dessa beskattningsbara personer att använda tredjeländerordningen utgår i förslaget orden ”och som inte av annan anledning är skyldig att låta registrera sig för mervärdesskatteändamål” i definitionen av ”beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen ” i artikel 358a i mervärdesskattedirektivet och artikel 361.1 e i mervärdesskattedirektivet ska anpassas i enlighet med detta.
- (4) Punkterna 6 och 7: Artiklarna 369.2 och 369k.2 i mervärdesskattedirektivet ska ändras för att fastställa att perioden för registerföring i tredjeländerordningen och unionsordningen är den period som fastställts av identifieringsmedlemsstaten för den beskattningsbara personen istället för den nuvarande perioden på 10 år, vilken ligger långt över regeln om krav på registerhållning i flertalet medlemsstater.

Artikel 2 – ändringar av mervärdesskattedirektivet – bestämmelser med verkan från och med den 1 januari 2021 – Utvidgning av systemet med en enda kontaktpunkt

Denna artikel innehåller de bestämmelser som krävs för att utvidga tillämpningen av de nuvarande särskilda ordningarna för beskattning av elektroniska tjänster som anges i avdelning XII kapitel 6 i mervärdesskattedirektivet till andra tjänster samt till distansförsäljning av varor, både inom och utanför gemenskapen. Följaktligen kan definitionerna av elektroniska tjänster i artikel 358 i mervärdesskattedirektivet tas bort, men en definition av distansförsäljning måste läggas till (punkt 11). I denna artikel föreslås också ett antal ytterligare förbättringar av de nuvarande särskilda ordningarna. Det föreslagna datumet för ikraftträdande är den 1 januari 2021, eftersom dessa ändringar också kräver att man fastställer detaljerade genomförandebestämmelser och anpassningar av it-systemet för registrering, deklarering och betalning av mervärdesskatt (systemet med en enda kontaktpunkt).

1. *Särskild ordning för beskattningsbara personer som inte är etablerade inom gemenskapen och som tillhandahåller tjänster till icke beskattningsbara personer inom gemenskapen (tredjeländerordningar)*

I förslaget utvidgas den särskilda ordningen för icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller elektroniska tjänster till icke beskattningsbara personer inom gemenskapen (avdelning XII kapitel 6 avsnitt 2 i mervärdesskattedirektivet) till andra tjänster. Detta innebär följande ändringar i mervärdesskattedirektivet:

- Tillägg av en definition av ”konsumtionsmedlemsstat” i artikel 358a, under förutsättning att det är den medlemsstat där tillhandahållandet av tjänster anses äga rum i enlighet med avdelning V kapitel 3 i mervärdesskattedirektivet (punkt 13).
- Ersätter hänvisningen till ”telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster” med ”tjänster” i rubriken till avsnitt 2 (punkt 12) samt i artiklarna 359, 363, 364 och 365 i mervärdesskattedirektivet (punkterna 14, 16 och 17).

Vidare föreslås ytterligare två förbättringar av systemet till följd av utvärderingen av systemet med en enda kontaktpunkt (punkt 17):

- En ändring av artikel 364 i mervärdesskattedirektivet om förlängning av tidsfristen för att lämna in mervärdesskattedeklarationen från 20 till 30 dagar efter utgången av beskattningsperioden.
- En ändring av artikel 365 i mervärdesskattedirektivet (punkterna 14, 16 och 17), under förutsättning att korrigeringar av tidigare mervärdesskattedeklarationer kan göras i en senare deklaration i stället för i deklarationen för de beskattningsperioder som korrigeringarna avser.

2. *Särskild ordning för gemenskapsinterna distansförsäljningar av varor och tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen men inte i konsumtionsmedlemsstaten (unionsordningen)*

I förslaget utvidgas den särskilda ordningen för elektroniska tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen men inte i konsumtionsmedlemsstaten (avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i mervärdesskattedirektivet) till andra tjänster som tillhandahålls av icke beskattningsbara personer samt gemenskapsintern distansförsäljning av varor. Detta innebär följande ändringar i mervärdesskattedirektivet:

- Tillägg av en definition av ”gemenskapsintern distansförsäljning av varor” till artikel 369a i mervärdesskattedirektivet (punkt 20 a). Begreppet definieras genom hänvisning till artikel 33.1 i mervärdesskattedirektivet. I förslaget klargörs också artikel 33.1 i enlighet med riktlinjerna från mervärdesskattekommittén. Eftersom de leverantörer som bedriver gemenskapsintern distansförsäljning av varor får möjlighet att använda en enda kontaktpunkt och deklarerar och betalar mervärdesskatt på all sin distansförsäljning i en enda medlemsstat innebär förslaget att man avskaffar de nuvarande tröskelvärden som anges i artikel 34 i mervärdesskattedirektivet under vilka distansförsäljning ska vara föremål för mervärdesskatt i den medlemsstat där transporten eller avsändandet påbörjas (punkterna 3 och 4). Dessa tröskelvärden ska ersättas med ett tröskelvärde på 10 000 euro för mikroföretag, under vilket platsen för det tillhandahållande som omfattas av den särskilda ordningen förblir i den medlemsstat där leverantören är etablerad (punkterna 5 och 6). I enlighet med artikel 1.2 i förslaget bör detta tröskelvärde börja gälla från och med den 1 januari 2018, men bara för tillhandahållandet av elektroniska tjänster. Från och med 2021 bör detta tröskelvärde bli ett övergripande tröskelvärde som gäller för elektroniska tjänster och

gemenskapsintern distansförsäljning av varor. Följaktligen bör det tas bort från artikel 58 och införas i ett nytt kapitel 3a (ny artikel 59c) i avdelning V i mervärdesskattedirektivet. Slutligen, vad gäller skyldigheten att utfärda en faktura för gemenskapsintern distansförsäljning som föreskrivs i artikel 220.1, bör punkt 2 tas bort när denna särskilda ordning utnyttjas (punkt 9), eftersom detta krav är kopplat till det aktuella gemenskapsinterna distansförsäljningssystem som kräver övervakning av de nationella gränsvärdena.

- Tillägg av en definition av ”konsumtionsmedlemsstaten” till artikel 369a i mervärdesskattedirektivet (punkt 20 b). Detta är den medlemsstat där tillhandahållandet av tjänster anses äga rum i enlighet med avdelning V kapitel 3 i mervärdesskattedirektivet eller, vid distansförsäljning, den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten av varor till förvärvaren avslutas.
- Om ändring av rubriken till avsnitt 3 samt artiklarna 369b, 369c, 369e, 369f, 369h och 369i, 369j och 369k i mervärdesskattedirektivet efter utvidgningen av tillämpningsområdet för detta avsnitt (punkterna 19, 21 och 23–28). I synnerhet ska hänvisningar till ”beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten” ersättas med ”beskattningsbar person som utnyttjar denna ordning”, eftersom kravet på att inte vara etablerad i konsumtionsmedlemsstaten inte gäller för gemenskapsintern distansförsäljning av varor.
- Utvidgning av innehållet i mervärdesskattedeklarationen i artikel 369g.1 i mervärdesskattedirektivet, så att det också omfattar uppgifter om distansförsäljning av varor (punkt 24). Beskattningsbara personer som både tillhandahåller tjänster och distansförsäljning av varor enligt denna särskilda ordning bör kunna deklarerat båda typer av tillhandahållanden i samma mervärdesskattedeklaration. I den nya artikeln 369g.2 i mervärdesskattedirektivet föreskrivs att när en enskild beskattningsbar person levererar varor från olika medlemsstater enligt denna särskilda ordning ska mervärdesskattedeklarationen för varje avsändningsmedlemsstat innehålla en uppdelning av dessa leveranser per konsumtionsmedlemsstat. Denna bestämmelse liknar de befintliga bestämmelserna för elektroniska tjänster i nuvarande artikel 369g andra stycket i mervärdesskattedirektivet, som nu blir artikel 369g.3.

Dessutom föreskrivs i förslaget, liksom för tredjeländerordningen, att tidsfristen ska förlängas vad gäller inlämning av mervärdesskattedeklarationen från 20 till 30 dagar efter utgången av den beskattningsperiod som avses i artikel 369f i mervärdesskattedirektivet och i artikel 369g.4 i mervärdesskattedirektivet, att korrigeringar av tidigare mervärdesskattedeklarationer kan göras i en senare deklaration i stället för i deklarationer för de beskattningsperioder som korrigeringarna gäller (punkt 24).

Slutligen föreslås ett förtydligande av artikel 14.2 c i mervärdesskattedirektivet (punkt 1), liknande det förtydligande som föreslagits för artikel 28 i mervärdesskattedirektivet (artikel 1.1), så att det framgår att denna artikel också gäller om online-försäljning av varor görs via en förmedlare eller en tredje part som agerar i eget namn men för annans räkning och som använder ett elektroniskt gränssnitt för att tillhandahålla tjänsten (t.ex. en elektronisk plattform).

3. *Särskild ordning för distansförsäljning av varor importerade från tredjeländer eller tredje territorier vars realvärde inte överstiger 150 euro (importordning)*

Ett nytt avsnitt 4 ska läggas till avdelning XII kapitel 6 i mervärdesskattedirektivet för att skapa en särskild ordning för distansförsäljning av varor som importerats från tredjeland eller

tredje territorium (punkt 29). Detta avsnitt har samma struktur och bygger på samma principer som de särskilda ordningarna i avsnitten 2 och 3 i kapitel 6.

I artikel 369 l fastställs de definitioner som gäller för detta avsnitt. Definitionen av "distansförsäljning av varor som importerats från tredjeländer" fastställer tillämpningsområdet för denna särskilda ordning, som omfattar varor i försändelser med ett realvärde¹² som uppgår till högst 150 euro, för vilka platsen för tillhandahållande styrs av artikel 33.2 i mervärdesskattedirektivet. För närvarande föreskrivs att när varor som säljs "på distans" importeras till en annan medlemsstat än den medlemsstat där transporten till förvärvaren avslutas, anses en leverans av varor äga rum i den sistnämnda medlemsstaten. För att göra det möjligt att använda den särskilda ordningen också i situationer där den medlemsstat där förvärvaren är etablerad och importmedlemsstaten är densamma, ska ett andra stycke läggas till i artikel 33.2 som skapar en beskattningsbar händelse i den medlemsstat där den särskilda ordningen utnyttjas (punkt 2b). Det är nödvändigt att definiera vad en "förmedlare" är, eftersom det bör vara möjligt för säljare som inte är etablerade inom gemenskapen att utse en person som är etablerad inom gemenskapen att fullgöra sina mervärdesskattskyldigheter enligt den särskilda ordningen i deras namn och för deras räkning. Vilken medlemsstat som kan vara "identifieringsmedlemsstat" beror på om säljaren är etablerad eller har ett fast etableringsställe i gemenskapen och om en förmedlare har utsetts av säljaren. Slutligen avser "konsumtionsmedlemsstat" den medlemsstat där transporten till förvärvaren avslutas.

I artikel 369m föreskrivs vem som är berättigad att använda denna särskilda ordning. Enligt förslaget bör en säljare som inte är etablerad i gemenskapen utse en förmedlare, utom om vederbörande är bemyndigad av identifieringsmedlemsstaten eller om vederbörande är etablerad i ett land med vilket EU har slutit ett avtal om ömsesidigt bistånd. En förteckning över berörda länder bör därefter fastställas i en genomförandeförordning från kommissionen.

I artikel 369n föreskrivs att mervärdesskatt blir utkrävbar vid den tidpunkt då betalningen har godkänts. Bestämmelsen behövs för att avgöra vilka transaktioner som bör ingå i redovisningsperioden för mervärdesskattedeklarationen.

Artiklarna 369o-369x överensstämmer med bestämmelserna i de två andra särskilda ordningarna för registrering, mervärdesskattedeklarationer, och mervärdesskattebetalningar och registerföring. Det bör noteras att artikel 369s innehåller en särskild bestämmelse om importordningen som föreskriver att medlemsstaterna inte bör införa några ytterligare deklarationsskyldigheter utöver redovisningsperioden för mervärdesskattedeklarationerna.

När mervärdesskatten deklarerar enligt denna särskilda ordning, bör inte längre någon mervärdesskatt betalas vid import av varor. Det är därför nödvändigt att föreskriva ett undantag för sådan import. Detta undantag ska införas i artikel 143.1 i mervärdesskattedirektivet. För att göra det möjligt för tullmyndigheterna att registrera dessa försändelser vid import bör ett giltigt registreringsnummer för mervärdesskatt som bevisar att mervärdesskatten deklarerar enligt den särskilda ordningen lämnas till tullmyndigheterna senast när importdeklarationen inlämnas (punkt 7).

Även om denna ordning huvudsakligen inriktas på försäljning till slutkonsumenter, kan det inte uteslutas att beskattningsbara personer köper varor på nätet för affärsverksamhet utanför gemenskapen från en säljare som använder denna särskilda ordning. För att göra det möjligt för dessa beskattningsbara personer att utöva avdragsrätt för den mervärdesskatt som betalats för sådana inköp, ska en ny punkt g läggas till i artikel 178 om villkoren för att utöva avdragsrätt (punkt 8).

¹² Realvärdet är enbart varornas värde, och inkluderar inte frakt och försäkring.

4. *Särskild ordning för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import för distansförsäljning av varor från tredjeländer eller tredje territorier där importordningen inte utnyttjas*

Förenklingsåtgärder har införts för varor i sändningar till ett värde enligt vilket mervärdesskatt inte beräknats genom den importordning som anges i avsnitt 3 ovan (punkt 30). För sådan import bör medlemsstaterna tillåta den person som anmäler varornas ankomst till tullen i gemenskapen (vanligen postleverantörer eller kurirföretag) att redovisa och betala mervärdesskatt vid import för dessa försändelser på elektronisk väg på grundval av en månatlig deklaration, på uppdrag av den person för vilken varorna är avsedda. För att ytterligare förenkla deklarationen bör dessa varor systematiskt bli föremål för normalskattesatsen för mervärdesskatt, såvida inte den person för vilken varorna är avsedda särskilt begär tillämpning av en reducerad skattesats. I detta fall krävs dock en standardiserad tulldeklaration.

Artikel 3 – ändringar av direktiv 2009/132/EG

I avdelning IV (artiklarna 23 och 24) i direktiv 2009/132/EG föreskrivs ett undantag för importerade varor av ringa värde som inte överstiger ett sammanlagt belopp på 10 euro upp till 22 euro (belopp som ska fastställas av varje medlemsstat. Eftersom tillämpningen av den särskilda ordningen (och därmed en enda kontaktpunkt) gör det möjligt att deklarerat och betala mervärdesskatt på importerade varor som beställts online och därmed kraftigt kommer att förenkla uppbörden av mervärdesskatt, finns det inget behov av att bibehålla denna befrielse från mervärdesskatt. Enligt förslaget avskaffas därför undantaget från och med den 1 januari 2021, vilket är den planerade dagen för importordningens ikraftträdande.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

1. Rådets direktiv 2006/112/EG³ innehåller särskilda ordningar för påförande av mervärdesskatt för icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster till icke beskattningsbara personer.
2. Rådets direktiv 2009/132/EG⁴ föreskriver ett undantag från mervärdesskatt för import av små försändelser av ringa värde.
3. I bedömningen av dessa särskilda ordningar som infördes den 1 januari 2015 har man identifierat ett antal områden där det finns utrymme för förbättringar. För det första bör arbetsbördan minskas för mikroföretag som är etablerade i en medlemsstat och som tillfälligt tillhandahåller sådana tjänster till andra medlemsstater, för att fullgöra mervärdesskatteskyldigheter i andra medlemsstater än i sin etableringsmedlemsstat. Ett gemenskapsomfattande tröskelvärde bör därför införas upp till vilket dessa tillhandahållanden blir föremål för mervärdesskatt i deras etableringsmedlemsstat. För det andra är kravet på att medlemsstaterna ska följa alla medlemsstaternas krav på fakturor och registerföring till vilka varorna eller tjänsterna tillhandahålls mycket betungande. Följaktligen, för att minimera företagens bördor, bör reglerna om fakturering och registerföring vara de som gäller i den identifieringsmedlemsstat där leverantören använder de särskilda ordningarna. För det tredje kan beskattningsbara personer som inte är etablerade inom gemenskapen men som är

¹ EUT C, , s. .

² EUT C, , s. .

³ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁴ Rådets direktiv 2009/132/EG av den 19 oktober 2009 om tillämpningsområdet för artikel 143b och 143c i direktiv 2006/112/EG vad gäller befrielse från mervärdesskatt vid slutlig import av vissa varor (EUT L 292, 10.11.2009, s. 5).

mervärdesskatteregistrerade i en medlemsstat (t.ex. på grund av att de utför tillfälliga transaktioner som beskattas i den medlemsstaten) varken använda den särskilda ordningen för beskattningsbara personer som inte är etablerade i gemenskapen, eller den särskilda ordningen för beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen. Följaktligen föreslås det att dessa beskattningsbara personer bör få använda den särskilda ordningen för beskattningsbara personer som inte är etablerade inom gemenskapen.

4. Bedömningen av de särskilda ordningarna för beskattning av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg som infördes den 1 januari 2015 har visat att skyldigheten att lämna in mervärdesskattedeklarationen inom 20 dagar efter utgången av den beskattningsperiod som deklarationen avser är för kort, särskilt för tjänster som tillhandahålls via ett telekommunikationsnät, ett gränssnitt eller en portal där de tjänster som levereras via detta nät, gränssnitt eller denna portal, anses ha tillhandahållits av operatören av nätet, gränssnittet eller portalen, som ska samla in uppgifter för att fylla i mervärdesskattedeklarationen från varje enskild tjänsteleverantör. Bedömningen har också visat att kravet att göra rättelser i mervärdesskattedeklarationen under beskattningsperioden i fråga är mycket betungande för beskattningsbara personer, eftersom det kan leda till att de kan behöva lämna in flera mervärdesskattedeklarationer varje kvartal. Som en följd av detta bör tidsfristen för att lämna in mervärdesskattedeklarationen förlängas från 20 till 30 dagar efter utgången av beskattningsperioden och beskattningsbara personer bör ges möjlighet att göra korrigeringar i tidigare mervärdesskattedeklarationer i en senare deklaration i stället för i deklarationerna för den beskattningsperiod som korrigeringarna avser.
5. För att undvika att beskattningsbara personer som tillhandahåller andra tjänster än telekommunikationstjänster, sändningstjänster eller tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg till icke beskattningsbara personer, måste de ha ett registreringsnummer för mervärdesskatt i varje medlemsstat där dessa tjänster är föremål för mervärdesskatt, bör medlemsstaterna tillåta beskattningsbara personer som tillhandahåller sådana tjänster att använda det it-system för registrering, deklarering och betalning av mervärdesskatt som gör det möjligt för dem att deklarera och betala mervärdesskatt för dessa tjänster i en enda medlemsstat.
6. I syfte att klarlägga tillämpningsområdet för bestämmelser som behandlar situationer där varor eller tjänster köps in och tillhandahålls till köpare i efterföljande led med hänvisning till nya metoder för elektronisk interaktion genom vilka transaktionerna genomförs bör göras för att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen.
7. Förverkligandet av den inre marknaden, globaliseringen och de tekniska förändringarna har lett till en explosionsartad ökning av elektronisk handel och distansförsäljning av varor, oavsett om de levereras från en medlemsstat till en annan och från ett tredje territorium eller ett tredjeland till gemenskapen. De relevanta bestämmelserna i direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG bör anpassas till denna utveckling, med beaktande av principen om beskattning i destinationsmedlemsstaten, behovet av att skydda medlemsstaternas skatteintäkter för att skapa likvärdiga konkurrensvillkor för de berörda företagen och att minimera de bördor som läggs på dem. Den särskilda ordningen för telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg som tillhandahålls av beskattningsbara personer som är etablerade inom gemenskapen men inte i konsumtionsmedlemsstaten bör därför utvidgas till gemenskapsintern

distansförsäljning av varor och en liknande särskild ordning bör införas för distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland.

8. För att minska de administrativa bördorna för företag som använder den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor inom gemenskapen ska skyldigheten att utfärda en faktura för sådan försäljning avvecklas. För att skapa rättslig säkerhet för sådana företag bör de regler som bestämmer platsen för tillhandahållande av dessa varor tydligt ange att de också gäller när varorna har transporterats eller försänts indirekt på uppdrag av leverantören.
9. Tillämpningsområdet för den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland bör begränsas till varor vars realvärde inte överstiger 150 euro, för vilka en fullständig tulldeklaration krävs för tulländamål vid import. För att undvika dubbelbeskattning, bör ett undantag från mervärdesskatt vid import av varor som deklarerats inom ramen för denna särskilda ordning införas. För att undvika snedvridning av konkurrensen mellan leverantörer inom och utanför gemenskapen och för att undvika förluster av skatteintäkter är det nödvändigt att ta bort undantaget från skatteplikt för import av varor i små försändelser av ringa värde som föreskrivs i direktiv 2009/132/EG.
10. En beskattningsbar person som använder den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland bör få utse en förmedlare som är etablerad i gemenskapen som ansvarig för betalning av mervärdesskatt och att fullgöra de skyldigheter som anges i den särskilda ordningen i vederbörandes namn och för vederbörandes räkning.
11. För att skydda medlemsstaternas skatteintäkter bör en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen och som använder denna särskilda ordning vara skyldig att utse en förmedlare. Enligt förslaget bör denna skyldighet inte tillämpas om vederbörande är bemyndigad av identifieringsmedlemsstaten eller om vederbörande är etablerad i ett land med vilket EU har slutit ett avtal om ömsesidigt bistånd. Dessa bemyndiganden bör vara föremål för en strikt förteckning med tydligt fastställda kriterier.
12. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv när det gäller upprättandet av förteckningen över tredjeländer med vilka unionen har ingått avtal om ömsesidigt bistånd med ett tillämpningsområde liknande rådets direktiv 2008/55/EG⁵ och rådets förordning (EU) nr 904/2010⁶, bör genomförandebefogenheter delegeras till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁷. Eftersom fastställandet av förteckningen över tredjeländer är direkt kopplad till det administrativa samarbetet på mervärdesskatteområdet, är det lämpligt att kommissionen biträds av ständiga kommittén för administrativt samarbete som inrättades genom artikel 58 i förordning (EU) nr 904/2010.
13. Till följd av den explosionsartade tillväxten av elektronisk handel och den resulterande ökningen av antalet små försändelser med ett realvärde på högst 150 euro som

⁵ Rådets direktiv 2008/55/EEG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder (EUT L 150, 10.6.2008, s. 28).

⁶ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 10).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

importeras till gemenskapen bör medlemsstaterna systematiskt tillåta användning av särskilda ordningar för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import. Denna ordning kan tillämpas om den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland inte utnyttjas och där den slutlige förvärvaren inte valde det normala importförfarandet för att ta en reducerad mervärdesskattesats i anspråk.

14. Tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv ska i tillämpliga fall ta hänsyn till den tid som behövs för att genomföra de åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv och för att medlemsstaterna ska anpassa sina it-system för registrering, deklaration och betalning av mervärdesskatt.
15. Eftersom målet med detta direktiv, nämligen att förenkla mervärdesskatteskyldigheterna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
16. I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument⁸ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av sina införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
17. Direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 januari 2018

Med verkan från och med den 1 januari 2018 ska direktiv 2006/112/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 28 ska ersättas med följande:

"Artikel 28

Om en beskattningsbar person som agerar i eget namn men för någon annans räkning deltar i ett tillhandahållande av tjänster, inklusive fall där ett telekommunikationsnät, ett gränssnitt eller en portal används för detta ändamål, ska vederbörande anses själv ha tagit emot och tillhandahållit tjänsterna."

2. Artikel 58 ska ersättas med följande:

"Artikel 58

1. Platsen för tillhandahållande av följande tjänster till en icke beskattningsbar person ska vara platsen där personen är etablerad eller, i avsaknad av ett etableringsställe, platsen där personen är bosatt eller stadigvarande vistas:

⁸ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- a) Telekommunikationstjänster.
- b) Radio- och televisionssändningar.
- c) Tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, särskilt sådana som avses i bilaga II.

Om tjänsteleverantören och förvärvaren kommunicerar via e-post, ska detta inte i sig innebära att den tillhandahållna tjänsten är en tjänst som tillhandahålls på elektronisk väg.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om följande villkor är uppfyllda:

- a) Leverantören är etablerad eller, i avsaknad av en etablering, bosatt eller stadigvarande vistas i en enda medlemsstat.
- b) Tjänster tillhandahålls förvärvare som befinner sig i en annan medlemsstat än den medlemsstat som avses i led a.
- c) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för sådana leveranser under innevarande kalenderår som inte överstiger 10 000 euro, eller motsvarande belopp i nationell valuta, och inte heller gjorde det under det föregående kalenderåret.

3. Om under ett kalenderår det tröskelvärde som avses i led c i punkt 2 överskrids, ska punkt 1 tillämpas vid den tidpunkten.

4. Den medlemsstat på vars territorium de leverantörer som avses i punkt 2 är etablerade eller, i avsaknad av en sådan etablering, är bosatta eller stadigvarande vistas, ska ge tjänsteleverantörer rätt att välja platsen för leveransen som ska bestämmas i enlighet med punkt 1.

5. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att övervaka fullgörandet av den beskattningsbara personen på de villkor som anges i punkt 2.”

3. Artikel 219 a ska ersättas med följande:

”Artikel 219 a

1. Fakturering ska omfattas av de tillämpliga reglerna i den medlemsstat där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster anses ha gjorts i enlighet med bestämmelserna i avdelning V.

2. Med avvikelse från punkt 1 ska fakturering omfattas av följande regler:

- a) De tillämpliga reglerna i den medlemsstat där leverantören eller tillhandahållaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket leveransen eller tillhandahållandet görs eller, i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, den medlemsstat där leverantören eller tillhandahållaren är bosatt eller stadigvarande vistas, om
 - i) leverantören eller tillhandahållaren inte är etablerad i den medlemsstat där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster anses ha gjorts i enlighet med bestämmelserna i avdelning V, eller vars etableringsställe i den medlemsstaten inte medverkar i leveransen eller tillhandahållandet i den mening som avses i artikel 192a b, och den person som ska betala mervärdesskatten är den till vilken varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls.

- ii) leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster inte anses ha gjorts i gemenskapen i enlighet med bestämmelserna i avdelning V.
- b) De regler som gäller i den medlemsstat där leverantören använder sig av en av de särskilda ordningar som avses i avdelning XII kapitel 6 identifierats.

Om leverantören inte är etablerad i den medlemsstat där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster anses ha gjorts och förvärvaren utfärdar fakturan (självfakturerings) eller om inte de särskilda ordningar som avses i avdelning XII kapitel 6 utnyttjas, ska punkt 1 ska tillämpas.

3. Punkterna 1 och 2 i denna artikel ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 244 till 248.”

4. I artikel 358a ska led 1 ersättas med följande:

”1. *beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen*: en beskattningsbar person som varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom gemenskapens territorium.”

5. I artikel 361.1 ska led e ersättas med följande:

”e) En anmälan om att personen varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom gemenskapens territorium.”

6. I artikel 369.2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Identifieringsmedlemsstaten ska fastställa den tidsperiod under vilken räkenskaper ska bevaras av den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen.”

7. I artikel 369k.2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Identifieringsmedlemsstaten ska fastställa den tidsperiod under vilken räkenskaper ska bevaras av den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen.”

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 januari 2021

Med verkan från och med den 1 januari 2021 ska direktiv 2006/112/EG ändras på följande sätt:

1. I artikel 14.2 ska led c ersättas med följande:

”c) Överföring av varor i enlighet med ett kommissionsavtal om köp eller försäljning, inklusive fall där ett telekommunikationsnät, ett gränssnitt eller en portal används för detta ändamål.”

2. Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Med avvikelse från artikel 32 ska platsen för leverans av varor som försänts eller transporterats av leverantören eller direkt eller indirekt för hans räkning från en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten avslutas anses vara den plats där varorna befinner sig när försändelsen eller transporten till förvärvaren avslutas, när följande villkor är uppfyllda:”

b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”När de varor som levereras försänds eller transporteras från ett tredje territorium eller ett tredjeland och av leverantören importeras till den medlemsstat där försändelsen eller

transporten avslutas, ska varorna anses ha tillhandahållits i den medlemsstaten, förutsatt att mervärdesskatten för dessa varor deklareras enligt den särskilda ordningen i avdelning XII i kapitel 6 i avsnitt 4.”

3. Artikel 34 ska utgå.
4. Artikel 35 ska ersättas med följande:

”Artikel 35

Artikel 33 ska inte tillämpas på leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter, såsom dessa definieras i leden 1–4 i artikel 311.1, eller på leveranser av begagnade transportmedel, såsom dessa definieras i artikel 327.3, vilka är föremål för mervärdesskatt i enlighet med de särskilda ordningar som är tillämpliga på dessa områden.”

5. I artikel 58 ska punkterna 2–5 utgå.
6. I avdelning V ska följande kapitel införas som kapitel 3a:

”KAPITEL 3a

Tröskelvärde för beskattningsbara personer som levererar varor som avses i artikel 33.1 och tillhandahåller tjänster som omfattas av artikel 58

Artikel 59c

1. Artiklarna 33.1 och 58 ska inte tillämpas om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Leverantören är etablerad eller, i avsaknad av en sådan etablering, bosatt eller vistas stadigvarande i en enda medlemsstat.
 - b) Tjänster tillhandahålls eller varor försänds eller transporteras till förvärvare som befinner sig i en annan medlemsstat än den medlemsstat som avses i led a.
 - c) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för leveranser som omfattas av dessa bestämmelser under innevarande kalenderår inte överstiger 10 000 euro, eller motsvarande belopp i nationell valuta, och inte heller gjorde det under det föregående kalenderåret.
2. Om under ett kalenderår det tröskelvärde som avses i led c i punkt 1 överskrids, ska artiklarna 33.1 och 58 tillämpas vid den tidpunkten.
3. Den medlemsstat inom vars territorium varorna befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten avgår eller där de beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg är etablerade ska ge beskattningsbara personer som utför leveranser av varor som kan komma att omfattas av bestämmelserna i punkt 1 rätt att välja platsen för leverans som ska bestämmas i enlighet med artiklarna 33.1 och 58.
4. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att övervaka fullgörandet av den beskattningsbara personen på de villkor som avses i punkt 1.”
7. I artikel 143.1 ska följande punkt ca införas:

”ca Import av varor när mervärdesskatten deklareras enligt den särskilda ordningen i avdelning XII i kapitel 6 i avsnitt 4 och när, senast vid inlämnandet av importdeklarationen, registreringsnummer för mervärdesskatt för leverantören eller

en förmedlare som agerar för dennes räkning enligt artikel 369q har lämnats till den behöriga tullmyndigheten i den importerande medlemsstaten.”

8. I artikel 178 ska följande led läggas till som led g:

”g När han ska betala mervärdesskatt såsom förvärvare, vid tillämpning av avdelning XII i kapitel 6 i avsnitt 4, måste han inneha en faktura eller motsvarande handling som har utfärdats av den beskattningsbara person som använder den särskilda ordningen eller, i förekommande fall, dennes förmedlare och som tydligt anger den mervärdesskatt som betalats och det registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats i enlighet med artikel 369q.”

9. I artikel 220.1 ska led 2 ersättas med följande:

”2. ”Leverans av varor som avses i artikel 33, utom när en beskattningsbar person utnyttjar den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 2.”

10. Rubriken till avdelning XII i kapitel 6 ska ersättas med följande:

”Särskilda ordningar för icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster eller bedriver distansförsäljning av varor till icke beskattningsbara personer i gemenskapen”

11. Artikel 358 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 2 och 3 utgår.

b) Följande punkt ska införas som punkt 3 a:

”3a *distansförsäljning av varor*: försäljning av varor för vilka platsen för tillhandahållande styrs av artikel 33.1 och varor i försändelser med ett realvärde som uppgår till högst 150 euro för vilka platsen för tillhandahållande styrs av artikel 33.2 eller 33.3.”

12. Rubriken för avsnitt 2 ska ersättas med följande:

”Särskild ordning för tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen”

13. I artikel 358a ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. *konsumtionsmedlemsstat*: den medlemsstat där tillhandahållandet av tjänster anses äga rum i enlighet med avdelning V kapitel 3.

14. Artikel 359 ska ersättas med följande:

”Artikel 359

Medlemsstaterna ska tillåta att en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen och som tillhandahåller tjänster till en icke beskattningsbar person som är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i en medlemsstat, utnyttjar denna särskilda ordning. Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla sådana tjänster när dessa tillhandahålls inom gemenskapen.”

15. I artikel 362 ska andra meningen utgå.

16. I artikel 363 ska punkt a ersättas med följande:
- ”a) han underrättar den medlemsstaten om att han inte längre tillhandahåller tjänster som omfattas av denna särskilda ordning,”
17. Artiklarna 364 och 365 ska ersättas med följande:

”Artikel 364

Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen och som utnyttjar denna särskilda ordning ska på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje kalenderkvartal oberoende av om tjänster som omfattas av denna särskilda ordning har tillhandahållits eller ej. Mervärdesskattedeklarationen ska översändas inom 30 dagar efter utgången av den beskattningsperiod som deklarationen avser.

Artikel 365

Mervärdesskattedeklarationen ska ange registreringsnumret och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, för tillhandahållanden av tjänster som ägt rum under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande mervärdesskattesats. Tillämpliga mervärdesskattesatser och den totala skatt som ska betalas ska också anges i deklarationen.

Om de ändringar som krävs i mervärdesskattedeklarationen efter inlämnandet, ska dessa ändringar tas med i en senare deklaration senast inom tre år från den dag då den ursprungliga deklarationen skulle lämnas in i enlighet med artikel 364.”

18. Artikel 368 ska ersättas med följande:

”Artikel 368

Den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen och som utnyttjar denna särskilda ordning får inte dra av mervärdesskatt i enlighet med artikel 168 i det här direktivet. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i artikel 1 i direktiv 86/560/EG ska den beskattningsbara personen beviljas återbetalning i enlighet med det direktivet. Artikel 2.2 och 2.3 samt artikel 4.2 i direktiv 86/560/EG ska inte tillämpas på återbetalning avseende tjänster som omfattas av denna särskilda ordning.

Om den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning i konsumtionsmedlemsstaten också utövar verksamheter som inte omfattas av denna särskilda ordning för vilka han är skyldig att låta registrera sig för mervärdesskatt, ska denne i den mervärdesskattedeklaration som ska inges i enlighet med artikel 250, göra avdrag för verksamheter inom ramen för denna särskilda ordning.

19. Rubriken i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 ska ersättas med följande:

”Särskild ordning för gemenskapsinterna distansförsäljningar av varor och tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen men inte i konsumtionsmedlemsstaten”

20. Artikel 369 a ska ändras på följande sätt:
- a) Följande punkt ska införas som punkt 1 a:
- ”1 a *gemenskapsintern distansförsäljning av varor*: varor som försänds eller transporteras av leverantören, eller direkt eller indirekt för dennes räkning från en annan

medlemsstat än den där försändelsen eller transporten avslutas, för vilka platsen för tillhandahållande bestäms enligt artikel 33.1.”

- b) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:
- ”3. *konsumtionsmedlemsstat*: den medlemsstat där tillhandahållandet av tjänster anses äga rum i enlighet med avdelning V kapitel 3 eller, i fråga om gemenskapsintern distansförsäljning av varor i den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten till förvärvaren avslutas.”
21. Artiklarna 369b och 369c ska ersättas med följande:

”Artikel 369b

Medlemsstaterna ska tillåta att en beskattningsbar person som bedriver gemenskapsintern distansförsäljning av varor och en beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och som tillhandahåller tjänster till en icke beskattningsbar person som är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i den medlemsstate, utnyttjar denna särskilda ordning. Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla sådana varor eller tjänster som tillhandahålls inom gemenskapen.

Artikel 369c

En beskattningsbar person ska underrätta identifieringsmedlemsstaten när hans beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning inleds, upphör eller förändras på ett sådant sätt att han inte längre uppfyller villkoren för att kunna utnyttja denna särskilda ordning. Denna underrättelse ska lämnas på elektronisk väg.”

22. I artikel 369d ska andra stycket utgå.
23. Artikel 369e ska ändras på följande sätt:
- a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:
- ”Identifieringsmedlemsstaten ska utesluta en beskattningsbar person från denna särskilda ordning om”
- b) Led a ska ersättas med följande:
- ”a) han underrättar om att han inte längre bedriver gemenskapsintern distansförsäljning av varor och tillhandahållande av tjänster som omfattas av denna särskilda ordning.”
24. Artiklarna 369f och 369g ska ersättas med följande:

”Artikel 369f

Den beskattningsbara personen som utnyttjar denna särskilda ordning ska på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje kalenderkvartal oberoende av om denne bedrivit gemenskapsintern distansförsäljning av varor eller tillhandahållit tjänster som omfattas av denna särskilda ordning. Mervärdesskattedeklarationen ska översändas inom 30 dagar efter utgången av den beskattningsperiod som deklarationen avser.

Artikel 369g

1. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369d och, för varje konsumtionsmedlemsstat där

mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, för gemenskapsintern distansförsäljning av varor eller tillhandahållanden av tjänster som omfattas av denna särskilda ordning och som ägt rum under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande skatt fördelat på skattesatser. Tillämpliga mervärdesskattesatser och den totala skatt som ska betalas ska också anges i deklarationen. Deklarationen ska även innehålla ändringar avseende tidigare beskattningsperioder.

2. Om det, i fråga om gemenskapsintern distansförsäljning av varor som omfattas av denna särskilda ordning, varor som försänts eller transporterats från en annan medlemsstat än identifieringsmedlemsstaten, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla det totala värdet av försäljningen för varje medlemsstat när varorna försänds eller transporteras från, tillsammans med individuella registreringsnummer för mervärdesskatt eller det skatteregistreringsnummer som tilldelats av varje berörd medlemsstat. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla denna information för varje annan medlemsstat än identifieringsmedlemsstaten, uppdelad per konsumtionsmedlemsstat.

3. När en beskattningsbar person har ett eller flera andra fasta etableringsställen än det i identifieringsmedlemsstaten, varifrån tjänsterna tillhandahålls, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla det totala värdet av sådana tillhandahållna tjänster för varje medlemsstat där han har ett etableringsställe, tillsammans med detta etableringsställes individuella mervärdesskatteregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer, och uppdelat på respektive konsumtionsmedlemsstat.

4. Om det efter inlämning av en mervärdesskattedeklaration krävs ändringar av denna deklaration, ska dessa ändringar tas med i en senare deklaration senast inom tre år från den dag då den ursprungliga deklarationen skulle lämnas in i enlighet med artikel 369f.”

25. I artikel 369h.1 ska den andra meningen ersättas med följande:

”Om tillhandahållande av tjänster har skett i andra valutor ska den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning använda den aktuella växelkurs som gällde den sista dagen av den beskattningsperiod för vilken mervärdesskattedeklarationen upprättas.”

26. I artikel 369i ska första stycket ersättas med följande:

”Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning ska betala mervärdesskatten med hänvisning till den mervärdesskattedeklaration som utgör grund för betalningen, dock senast vid utgången av tidsfristen för inlämnande av deklaration.”

27. Artikel 369j ska ersättas med följande:

”Artikel 369j

En beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, avseende ingående mervärdesskatt för verksamheter inom ramen för denna särskilda ordning, göra avdrag för mervärdesskatten i konsumtionsmedlemsstaten i enlighet med artikel 168 i detta direktiv. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.1 och artikel 3 i direktiv 2008/9/EG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med det direktivet.

Om den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning i konsumtionsmedlemsstaten också utövar verksamheter som inte omfattas av denna särskilda ordning för vilka han är skyldig att låta registrera sig för mervärdesskatt, ska denne i den mervärdesskattedeklaration som ska inges i enlighet med artikel 250, göra avdrag för verksamheter inom ramen för denna särskilda ordning.”

28. I artikel 369k ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. En beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning ska föra räkenskaper över de transaktioner som omfattas av denna särskilda ordning. Dessa räkenskaper ska vara så detaljerade att konsumtionsmedlemsstatens skattemyndighet kan avgöra om mervärdesskattedeklarationen är korrekt.”

29. I avdelning XII ska i kapitel 6 följande avsnitt 4 läggas till:

”Avsnitt 4

Särskild ordning för distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeland eller ett tredje territorium

Artikel 369l

För tillämpningen av detta avsnitt och utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser gäller följande definitioner:

1. *distansförsäljning av varor från ett tredje territorium eller ett tredjeland*: försäljning av varor i försändelser med ett realvärde som uppgår till högst 150 euro för vilka platsen för tillhandahållande styrs av artikel 33.2.”
2. *beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen*: en beskattningsbar person som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet på gemenskapens territorium och som inte har något fast etableringsställe där.
3. *förmedlare*: en person som är etablerad i gemenskapen och som utsetts av den beskattningsbara person som ägnar sig åt distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland till betalningsskyldig för mervärdesskatten och att fullgöra skyldigheterna enligt denna särskilda ordning, till förmån för och på uppdrag av den betalningsbara personen.
4. *identifieringsmedlemsstat*: avser följande:
 - a) Om den beskattningsbara personen inte är etablerad inom gemenskapen, den medlemsstat som han väljer att kontakta.
 - b) Om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen men har mer än ett fast etableringsställe där, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat med fast etableringsställe i vilken den beskattningsbara personen anmäler att han kommer att utnyttja denna särskilda ordning.
 - c) Om en beskattningsbar person har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i en medlemsstat, den medlemsstaten.
 - d) Om en förmedlare har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i en medlemsstat, den medlemsstaten.
 - e) Om en förmedlare inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen men har mer än ett fast etableringsställe där, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat med fast etableringsställe i vilken förmedlaren anmäler att han kommer att utnyttja denna särskilda ordning.
5. *konsumtionsmedlemsstat*: den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna till förvärvaren avslutas.

Artikel 369 m

1. Medlemsstaterna ska tillåta följande beskattningsbara personer som ägnar sig åt distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland att utnyttja denna särskilda ordning:

- a) Varje beskattningsbar person som är etablerad i gemenskapen som bedriver distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland.
- b) Varje beskattningsbar person, oberoende av om personen är etablerad eller inte i gemenskapen, som bedriver distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland och som företräds av en förmedlare etablerad i gemenskapen.
- c) Varje beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen som bedriver distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland och som vederbörligen bemyndigats av identifieringsmedlemsstaten om följande kriterier är uppfyllda:
 - i) Frånvaro av alla former av allvarliga överträdelser eller upprepade överträdelser av tullagstiftningen och skattereglerna, inbegripet att den sökande inte får vara dömd för allvarliga brott som rör hans eller hennes ekonomiska verksamhet.
 - ii) Den sökandes uppvisande av en hög grad av kontroll över dennes transaktioner och av varuflödet, genom ett system för affärsbokföring och, vid behov, förande av register över av transporter, som möjliggör lämpliga tullkontroller.
 - iii) Ekonomisk solvens, som ska anses ha bevisats om den sökande har en god ekonomisk ställning som innebär att denne kan fullfölja sina åtaganden, med vederbörlig hänsyn tagen till den aktuella affärsverksamhetens särdrag.
- d) Varje beskattningsbar person som är etablerad i ett tredjeland med vilket unionen har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd med ett tillämpningsområde liknande rådets direktiv 2008/55/EG * och förordning (EU) nr 904/2010 och som bedriver distansförsäljning av varor från detta tredjeland.

2. Kommissionen ska anta en genomförandeakt för att fastställa förteckningen över de tredjeländer som avses i punkt 1 d i denna artikel. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 och med kommitté ska för detta ändamål avses den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 58 i förordning (EU) nr 904/2010.

Artikel 369n

Den beskattningsgrundande händelsen för distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland, för vilken mervärdesskatt ska deklarerars enligt den särskilda ordningen, ska anses inträffa vid tidpunkten för leverans då mervärdesskatten bli utkrävbar. Varorna ska anses ha levererats vid den tidpunkt då betalningen har godkänts.

Artikel 369o

En beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning eller en förmedlare som agerar för dennes räkning ska underrätta identifieringsmedlemsstaten om tidpunkten när hans verksamhet som beskattningsbar person inleds, upphör eller förändras på ett sådant sätt att han inte längre uppfyller villkoren för att kunna utnyttja denna särskilda ordning. Denna information ska lämnas på elektronisk väg.

Artikel 369p

1. Den information som en beskattningsbar person som inte använder sig av en förmedlare måste lämna till identifieringsmedlemsstaten innan han börjar utnyttja denna särskilda ordning, ska innehålla följande uppgifter:

- a) Namn.
- b) Postadress.
- c) Elektroniska adresser, inbegripet webbplatser.
- d) Registreringsnummer för mervärdesskatt eller nationellt skattenummer.

2. Den information som förmedlaren måste lämna till identifieringsmedlemsstaten innan han inleder förfarandet för att få utnyttja denna särskilda ordning på uppdrag av en eller flera beskattningsbara personer ska innehålla följande uppgifter:

- a) Namn.
- b) Postadress.
- c) Elektroniska adresser, inbegripet webbplatser.
- d) Registreringsnummer för mervärdesskatt.
- e) En förteckning över de beskattningsbara personer som han eller hon företräder, tillsammans med deras postadress, e-postadress och webbplatser, registreringsnummer för mervärdesskatt eller nationellt skattenummer.

3. Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning eller, i förekommande fall dennes förmedlare, ska till identifieringsmedlemsstaten anmäla eventuella ändringar av den information som har lämnats.

Artikel 369q

1. Identifieringsmedlemsstaten ska tilldela en beskattningsbar person, som utnyttjar denna särskilda ordning, ett individuellt registreringsnummer för mervärdesskatt och underrätta honom på elektronisk väg om det registreringsnummer han tilldelats.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska tilldela en förmedlare som agerar på uppdrag av en beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning ett individuellt registreringsnummer för mervärdesskatt och underrätta honom på elektronisk väg om det registreringsnummer han tilldelats. När en förmedlare agerar på uppdrag av mer än en skattskyldig person ska det identifikationsnumret tillämpas för alla förmedlarens aktiviteter inom ramen för detta system.

3. Det registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats enligt punkterna 1 och 2 ska endast användas för de ändamål som avses i denna särskilda ordning.

Artikel 369r

1. Identifieringsmedlemsstaten ska utesluta en beskattningsbar person från denna särskilda ordning om

- a) han underrättar identifieringsmedlemsstaten om att han inte längre bedriver distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland,
- b) det på annat sätt kan antas att verksamhet för distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland har upphört,

- c) han inte längre uppfyller villkoren för att få utnyttja denna särskilda ordning, eller om
 - d) han ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen.
2. Identifieringsmedlemsstaten ska utesluta en förmedlare från registreringsregistret om
- a) han under två på varandra följande kalenderkvartal inte har agerat som förmedlare på uppdrag av en beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning,
 - b) han inte längre uppfyller de övriga villkor som krävs för att uppträda som förmedlare,
 - c) han ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen.

Artikel 369s

Den beskattningsbara personen som utnyttjar denna särskilda ordning eller dennes förmedlare ska på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje kalenderkvartal oberoende av om denne bedrivit gemenskapsintern distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland. Mervärdesskattedeklarationen ska översändas inom 30 dagar efter utgången av den beskattningsperiod som deklarationen avser.

När en mervärdesskattedeklaration har lämnats in i överensstämmelse med första stycket, får medlemsstaterna, för mervärdesskatteändamål, inte införa någon ytterligare förpliktelse eller annat förfarande vid import.

Artikel 369t

1. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369q och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, för distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland för vilka mervärdesskatt blivit utkrävbar under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande skatt fördelat på skattesatser. Tillämpliga mervärdesskattesatser och den totala skatt som ska betalas ska också anges i deklarationen.

2. Om ändringar krävs i mervärdesskattedeklarationen efter inlämnandet, ska dessa ändringar tas med i en senare deklaration senast inom tre år från den dag då den ursprungliga deklarationen skulle lämnas in i enlighet med artikel 369s.

3. En förmedlare som utses av mer än en beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning ska inte åläggas att i mervärdesskattedeklarationen ange leveranser från var och en av de beskattningsbara personer för vilkas betalning av mervärdesskatt han är skyldig att betala.

Artikel 369u

1. Mervärdesskattedeklarationen ska upprättas i euro.

De medlemsstater som inte har infört euron får begära att mervärdesskattedeklarationen upprättas i deras nationella valuta. Om tillhandahållande av tjänster har skett i andra valutor, ska den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning använda den aktuella växelkurs som gällde den sista dagen av den beskattningsperiod för vilken mervärdesskattedeklarationen upprättas.

2. Omräkningen ska göras på grundval av de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken för den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs.

Artikel 369v

Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning eller dennes förmedlare ska betala mervärdesskatten med hänvisning till den mervärdesskattedeklaration som utgör grund för betalningen, dock senast vid utgången av tidsfristen för inlämnande av deklarationen.

Betalningen ska göras i euro till ett bankkonto som identifieringsmedlemsstaten har angivit. De medlemsstater som inte har infört euron får begära att betalningen görs till ett bankkonto i deras egen valuta.

Artikel 369w

En beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, avseende ingående mervärdesskatt för verksamheter inom ramen för denna särskilda ordning, göra avdrag för mervärdesskatten i konsumtionsmedlemsstaten i enlighet med artikel 168 i detta direktiv. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG och artikel 2.1 och artikel 3 i direktiv 2008/9/EG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med dessa direktiv. Artikel 2.2 och 2.3 och artikel 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende varor som omfattas av denna särskilda ordning.

Om den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning är registrerad för mervärdesskatt i identifieringsmedlemsstaten för andra verksamheter som inte omfattas av denna särskilda ordning, ska denne göra mervärdesskatteavdrag för den beskattningsbara verksamhet som omfattas av denna särskilda ordning i den mervärdesskattedeklaration som ska inges i enlighet med artikel 250.

Artikel 369x

1. En beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning ska föra räkenskaper över de transaktioner som omfattas av denna särskilda ordning. En förmedlare ska föra register över varje beskattningsbar person som han företräder. Dessa räkenskaper måste vara så detaljerade att konsumtionsmedlemsstatens skattemyndighet kan avgöra om mervärdesskattedeklarationen är korrekt.

2. De räkenskaper som avses i punkt 1 måste på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för konsumtionsmedlemsstaten och för identifieringsmedlemsstaten.

Identifieringsmedlemsstaten ska fastställa den tidsperiod under vilken räkenskaperna ska bevaras av den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen.

* Rådets direktiv 2008/55/EEG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder (EUT L 150, 10.6.2008, s. 28)."

(30) I avdelning XII ska följande kapitel läggas till som kapitel 7:

"KAPITEL 7

Särskilda ordningar för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import

Artikel 369y

Om mottagaren av importerade varor i försändelser med ett realvärde på högst 150 euro inte väljer att tillämpa den normala ordningen för import av varor, inklusive tillämpningen av en reducerad mervärdesskattesats i enlighet med artikel 94.2, ska importmedlemsstaten tillåta den person som anmäler varornas ankomst till tullen på gemenskapens territorium att använda särskilda ordningar för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import av varor där försändelsen eller transporten avslutas i denna medlemsstat.

Artikel 369z

1. Vid tillämpning av denna särskilda ordning ska följande gälla:
 - a) Den person för vilken varorna är avsedda ska vara betalningsskyldig för mervärdesskatten.
 - b) Den person som anmäler varornas ankomst till tullen inom gemenskapens territorium ska ansvara för uppbörden av mervärdesskatt från den person för vilken varorna är avsedda.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att den person som anmäler varornas ankomst till tullen i gemenskapen vidtar lämpliga åtgärder för att se till att korrekt skatt betalas av den person till vilken varorna är avsedda.

Artikel 369za

Med avvikelse från artikel 94.2 ska den normala mervärdesskattesatsen i den importerande medlemsstaten tillämpas när denna särskilda ordning utnyttjas.

Artikel 369zb

1. Medlemsstaterna ska tillåta att den mervärdesskatt som uppbärs enligt denna särskilda ordning rapporteras elektroniskt i en månatlig deklaration. Deklarationen ska innehålla uppgifter om den totala uppbörden av mervärdesskatt under den berörda kalendermånaden.
2. Medlemsstaterna ska kräva att den mervärdesskatt som avses i punkt 1 betalas ut senast vid utgången av månaden efter importen.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de personer som utnyttjar denna särskilda ordning för räkenskaper över de transaktioner som omfattas av denna särskilda ordning under en tidsperiod som ska fastställas av den medlemsstat till vilken varorna importeras. Dessa räkenskaper måste vara så detaljerade att konsumtionsmedlemsstatens skattemyndighet kan avgöra om mervärdesskattedeklarationen är korrekt och ska på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för den medlemsstat till vilken varorna importeras.

Artikel 3

Ändring av direktiv 2009/132/EG

Med verkan från och med den 1 januari 2021 ska avdelning IV i direktiv 2009/132/EG utgå:

Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2017 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1 i detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2020 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 2 och artikel 3 i detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 1 i detta direktiv från och med den 1 januari 2018.

De ska tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 2 och artikel 3 i detta direktiv från och med den 1 januari 2021.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelserna i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

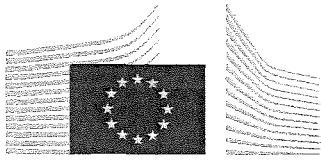
Artikel 6

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 1.12.2016
COM(2016) 756 final

2016/0372 (NLE)

**Modernisering av mervärdesskattesystemet vid gränsöverskridande e-handel mellan
företag och konsument (B2C)**

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING

**om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av
tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för
mervärdesskatt**

{SWD(2016) 379}

{SWD(2016) 382}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Detta förslag utgör en del av lagstiftningspaketet om en modernisering av mervärdesskattesystemet vid gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter (B2C). Bakgrunden till paketet anges i detalj i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG när det gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor – COM(2016) 757. Kommissionen genomförde vid utarbetandet av detta förslag en kontroll, som en del av agendan för bättre lagstiftning, av den befintliga lagstiftningens ändamålsenlighet vad gäller systemet med en enda kontaktpunkt (Mini One Stop Shop, MOSS, som är en portal på EU-nivå för mervärdesskattebetalningar online) som rör telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg från företag till slutkonsumenter (B2C) samt 2015 års ändringar av reglerna om platsen för tillhandahållande av sådana tjänster. Vid kontrollen av lagstiftningens ändamålsenlighet fastställdes att skyldigheterna, som en del av 2015 års regler om att använda två bevishandlingar för att fastställa var köparna är etablerade, är särskilt betungande för små och medelstora företag och mikroföretag.

Förslaget om ändring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹ har utformats för att åtgärda denna brist med verkan från 2018 genom att ett företag med gränsöverskridande gemenskapsintern försäljning av telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg på högst 100 000 euro bara kommer att behöva en bevishandling.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundar sig på artikel 397 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt² (nedan kallat *mervärdesskattedirektivet*). I denna artikel föreskrivs att rådet, enhälligt på kommissionens förslag, får besluta om nödvändiga åtgärder för tillämpningen av mervärdesskattedirektivet.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen, eftersom det problem som har uppmärksamats (hög administrativ börda, särskilt för små och medelstora företag) utlöses av ett krav i den befintliga förordningen. Genom förslaget förenklas detta krav och kommer därmed att ge ett mervärde jämfört med vad som kan uppnås på medlemsstatsnivå.

• Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen, det vill säga det går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt en väl fungerande inre marknad. Enligt subsidiaritetsprincipen är det inte möjligt för medlemsstaterna att hantera problemen och de bakomliggande orsakerna till problemen utan ett förslag om att ändra mervärdesskattedirektivet och därtill hörande rättsakter. Införandet av

¹ EUT L 77, 23.3.2011, s. 1.

² EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

detta förslag är proportionerligt, eftersom det erbjuder en avsevärd förenkling för små och medelstora företag och mikroföretag. Denna förenkling utsätter dock inte medlemsstaterna för några onödiga risker vad gäller mervärdesskatteintäkterna med tanke på att den totala försäljningen för de företag som kommer att gynnas av denna förenkling bara beräknas stå för 0,3 % av den totala gränsöverskridande försäljningen av de berörda tjänsterna.

- **Val av instrument**

Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Detta förslag utgör en del av lagstiftningspaketet om en modernisering av mervärdesskattesystemet vid gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter (B2C). Resultaten av efterhandsutvärderingen, samråd med berörda parter och konsekvensbedömningen anges i detalj i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG när det gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor – COM(2016) 757.

Samrådet med berörda parter visade att 2015 års ändringar av reglerna om platsen för tillhandahållande av tjänster på elektronisk väg, som kräver två bevishandlingar för att identifiera kundernas placering, är särskilt betungande för små och medelstora företag och mikroföretag. Reglerna kräver investeringar i utveckling av it-system och programvara som är oproportionerliga i förhållande till nivån på den gränsöverskridande handeln. De förenklade kraven på bevisning kompletterar införandet av det gränsöverskridande tröskelvärde för försäljning på 10 000 euro i förslaget som ingår i paketet om att ändra rådets direktiv 2006/112/EG. I kvantitativa termer kommer införandet av ett EU-internt gränsöverskridande tröskelvärde under 2018 att leda till att 6 500 företag inte längre omfattas av funktionen hos systemet med en enda kontaktpunkt (Moss) som leder till en potentiell kostnadsbesparing för dessa företag på 13 miljoner euro. Införandet under 2018 av krav på förenklade bevishandlingar kommer att gynna ytterligare 1 000 företag. I den undersökning som ligger till grund för konsekvensbedömningen har man uppskattat att kravet på en bevishandling inte utgör en otillbörlig risk mot medlemsstaternas mervärdesskatteintäkter.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag utgör en del av lagstiftningspaketet med förslaget om en modernisering av mervärdesskattesystemet vid gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter (B2C). Paketets budgetkonsekvenser anges i detalj i motiveringen till förslaget om att ändra mervärdesskattedirektivet – COM(2016) 757. Denna ändring bör inte medföra kostnader för att skatteförvaltningarna ska kunna anpassa sig till det nya gränsvärdet och skulle kunna förenkla den komplexa revisionen av sådana företag. Såsom nämns ovan bör, som en följd av denna ändring, inget onödigt hot finnas mot de samlade mervärdesskatteintäkterna, eftersom de motsvarar 0,3 % av den totala gränsöverskridande försäljningen.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Detaljerad redogörelse av de särskilda bestämmelserna i förslaget**

Kravet i artikel 24b d i genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 på att tillhandahållaren av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg till icke beskattningsbara personer ska uppvisa två icke motstridiga

bevishandlingar från platsen där köparna är etablerade är extremt betungande för företagen, särskilt små och medelstora företag. Detta beror på att verksamhetsflödet och volymen inte är tillräckligt betydande för att investera i dyra tekniska lösningar som gör det möjligt för dem att erhålla två former av bevishandlingar som styrker den plats där köparen befinner sig. I detta förslag föreskrivs det därför att en bevishandling är tillräcklig om det totala årliga beloppet för de leveranser, exklusive mervärdesskatt, som omfattas av artikel 24b d inte överstiger 100 000 euro. Denna förenkling bör börja gälla redan från och med den 1 januari 2018, eftersom det inte behövs några ändringar av it-systemet för registrering, deklarering och betalning av mervärdesskatt (nedan kallat *systemet med en enda kontaktpunkt*).

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING

om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹, särskilt artikel 397,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

1. Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011² fastställer närmare bestämmelser om en presumtion av köparens plats för att fastställa platsen för tillhandahållande av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg som tillhandahålls icke beskattningsbara personer.
2. Bedömningen av villkoren för tillämpningen av dessa presumtioner har visat att det, under vissa omständigheter, kan vara mycket betungande för en beskattningsbar person som är etablerad i en medlemsstat och som tillhandahåller sådana tjänster till icke-beskattningsbara personer i andra medlemsstater att erhålla två icke motstridiga bevishandlingar för den plats där kunden är etablerad eller där denne är bosatt eller stadigvarande vistas.
3. Det är särskilt betungande för små och medelstora företag. Kravet på en bevishandling bör förenkla skyldigheterna för sådana företag vars gemenskapsinterna leveranser till konsumenter i andra medlemsstater understiger ett visst tröskelvärde.
4. Förenklingen av kravet på att bevisa köparens plats är ett komplement till de ändringar som infördes genom artikel 1 i rådets direktiv [...] /EU³ i de särskilda ordningar som anges i avdelning XII i kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG och bör därför tillämpas från och med samma dag.
5. Genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 bör därför ändras i enlighet med detta.

¹ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

² Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 77, 23.3.2011, s. 1).

³ Rådets direktiv [...] /EU of [...] om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 24b i genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 ska följande stycken läggas till som andra och tredje stycke:

”För tillhandahållande av tjänster som omfattas av led d i första stycket där det sammanlagda värdet av sådana tjänster, exklusive mervärdesskatt, som tillhandahålls av en skattskyldig från dennes driftsställe eller ett fast driftsställe i en medlemsstat till personer som är etablerade eller har sin stadigvarande adress eller normalt är bosatta i andra medlemsstater, som inte överstiger 100 000 euro eller motsvarande belopp i nationell valuta under det innevarande och det föregående kalenderåret, ska presumptionen vara att kunden är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas på den plats som identifieras som sådan av tillhandahållaren på grundval av en bevishandling som anges i artikel 24f.

Om, under ett kalenderår, det tröskelvärde som anges i andra stycket har nåtts ska den punkten inte tillämpas från och med denna tidpunkt och fram till dess att villkoren i denna punkt åter är uppfyllda.”

Artikel 2

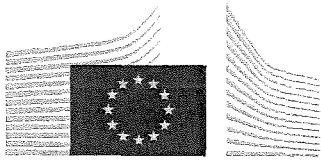
Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2018.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 1.12.2016
COM(2016) 755 final

2016/0371 (CNS)

**Modernisering av mervärdesskattesystemet vid gränsöverskridande e-handel mellan
företag och konsument (B2C)**

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen
mot mervärdesskattebedrägeri**

{SWD(2016) 379}

{SWD(2016) 382}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Detta förslag utgör en del av lagstiftningspaketet om en modernisering av mervärdesskattesystemet vid gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter (B2C). Bakgrunden till paketet anges i detalj i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG när det gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor – COM(2016) 757.

Förslaget om att ändra förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri¹ är ett viktigt inslag i lagstiftningspaketet, eftersom det utgör grunden för den underliggande it-infrastrukturen och det nödvändiga samarbetet med medlemsstaterna för att säkerställa en framgångsrik utvidgning av systemet med en enda kontaktpunkt (Mini One Stop Shop, MOSS, som är en portal på EU-nivå för mervärdesskattebetalning online) till andra tjänster än telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg och distansförsäljning av varor, såväl inom gemenskapen som från länder utanför gemenskapen. Hela paketet väntas öka medlemsstaternas mervärdesskatteintäkter med 7 miljarder euro per år och minska företagets lagstiftningsrelaterade kostnader med 2,3 miljarder euro per år.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundar sig på artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I denna artikel föreskrivs att rådet, genom enhälligt beslut i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén, antar bestämmelser om harmonisering av medlemsstaternas regler på området för indirekt beskattning.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen, eftersom de största problem som identifierats (snedvridande effekter, höga administrativa kostnader och efterlevnadskostnader etc.) utlöses genom rådets nuvarande direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt² (mervärdesskattedirektivet) och därtill hörande rättsakter. Eftersom mervärdesskatten är en skatt som harmoniserats på EU-nivå kan medlemsstaterna inte själva fastställa olika regler och därför kräver alla initiativ till modernisering av mervärdesskatten för gränsöverskridande e-handel ett förslag från kommissionen om att ändra mervärdesskattedirektivet och därtill hörande rättsakter. Det anses att förslaget uppenbarligen kommer att ge ett mervärde jämfört med vad som kan uppnås på medlemsstatsnivå. Förutom de tekniska ändringar som krävs för att utvidga tillämpningsområdet för systemet med en enda kontaktpunkt kommer detta förslag att minska den administrativa bördan för beskattningsbara personer som använder systemet med en enda kontaktpunkt genom att befästa principen att en begäran om uppgifter från skattemyndigheterna till beskattningsbara personer och administrativa utredningar alltid bör samordnas av den beskattningsbara personens identifieringsmedlemsstat.

¹ EUT L 268, 12.10.2010, s. 1.

² EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen, det vill säga det går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i EUF-fördraget, särskilt en väl fungerande inre marknad. Enligt subsidiaritetsprincipen är det inte möjligt för medlemsstaterna att hantera problemen och de bakomliggande orsakerna till problemen utan ett förslag om att ändra mervärdesskattedirektivet och därtill hörande rättsakter. Två aspekter i förslaget är mycket viktiga i förhållande till proportionalitetsprincipen. Den första avser medlemsstaternas samordning när det gäller administrativa frågor och revisioner av företag inom systemet med en enda kontaktpunkt. Denna samordning kan leda till en mer effektiv och ändamålsenlig efterlevnad för både medlemsstaterna och företagen. En konsumtionsmedlemsstat kan inte förbjuda att direktkontakt upprätthålls med näringslivet om identifieringsmedlemsstaten inte instämmer i att det finns ett behov av en revision. Den andra aspekten har att göra med införandet av en administrativ avgift genom vilken identifieringsmedlemsstaten erhåller en avgift på 5 % av de belopp som samlats in för andra medlemsstaters räkning för att kompensera för de investeringar som krävs för att uppdatera it-systemet med en enda kontaktpunkt efter utvidgningen av dess tillämpningsområde, kostnader för löpande underhåll och de resurser som använts för att kontrollera företag som är etablerade i denna medlemsstat i syfte att stärka samarbetet och förbättra efterlevnaden.

- **Val av instrument**

Detta förslag ändrar rådets förordning (EU) nr 904/2010.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Detta förslag utgör en del av lagstiftningspaketet om en modernisering av mervärdesskattesystemet vid gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter (B2C). Resultaten av efterhandsutvärderingen, samråd med berörda parter och konsekvensbedömningen anges i detalj i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG när det gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor – COM(2016) 757.

Vid samrådet med berörda parter var företagsrepresentanterna mycket positiva till kravet på att medlemsstaterna ska samordna revisioner, eftersom ett företag annars skulle kunna ställas inför ett scenario där det tar emot 28 separata förfrågningar om revision. Avsaknaden av en sådan bestämmelse i den nuvarande lagstiftningen har lett till osäkerhet för företagen, särskilt när de tar emot skrivelser från andra skatteförvaltningar. Vidare har merparten av medlemsstaterna uppgett att de också stöder detta tillvägagångssätt, eftersom det är ett mer effektivt sätt att använda revisionsresurserna. När det gäller konsekvensbedömningen beräknades det alternativ som föredras, och som inbegriper samordning av revisioner, leda till större minskningar av efterlevnadskostnaderna för företagen jämfört med alternativen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag utgör en del av lagstiftningspaketet om en modernisering av mervärdesskattesystemet vid gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter (B2C). Bakgrunden till paketet anges i detalj i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG när det gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor – COM(2016) 757.

Detta inslag i paketet väntas leda till betydande positiva konsekvenser för budgeten. Samordningen av revisioner tillsammans med incitament till den administrativa avgiften bör leda till riskbaserade revisioner. En mer effektiv revisionsprocess som inriktas på revisionsavkastning bör leda till högre efterlevnadsnivåer jämfört med alternativet med ett tillvägagångssätt som inte är samordnat och som kan binda upp onödiga resurser. Ineffektiv användning av knappa revisionsresurser kan också ge sekundära effekter varigenom andra företag utanför systemet med en enda kontaktpunkt inte granskas korrekt och detta kan leda till lägre efterlevnadsnivåer vad gäller mervärdesskatt och andra skatter och därmed till negativa konsekvenser för budgeten.

5. ÖVRIGA INSLAG

• Detaljerad redogörelse av de särskilda bestämmelserna i förslaget

Bestämmelserna rörande systemet med en enda kontaktpunkt i rådets förordning (EU) nr 904/2010 behöver ändras och kompletteras till följd av de ändringar som föreslås av mervärdesskattedirektivet. Dessa bestämmelser omfattar regler och förfaranden för utbyte mellan beskattningsbara personer och deras skatteförvaltningar och mellan medlemsstaternas skattemyndigheter på elektronisk väg av upplysningar om registreringsnummer för mervärdesskatt, mervärdesskattedeklarationer och mervärdesskattebetalningar inom systemet med en enda kontaktpunkt.

Artiklarna 1.4, 2.2, 17.1 d och 31 i förordningen ändras så att de speglar utvidgningen av tillämpningsområdet för systemet med en enda kontaktpunkt till att omfatta andra tjänster än telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg (nedan kallade *elektroniska tjänster*) och distansförsäljning av varor (artikel 1.1–1.4 i förslaget).

Rubriken på kapitel XI avsnitt 2 i förordningen ändras så att dess tillämpning begränsas fram till den 31 december 2020 (artikel 1.5 a i förslaget).

I artikel 1.5 b i förslaget införs ett nytt avsnitt 3 i kapitel XI i förordningen. Det innehåller de bestämmelser som är tillämpliga från och med den 1 januari 2021.

Avsnitt 3 underavsnitt 2 (artiklarna 47b–47g) innehåller bestämmelser om utbyte av information mellan medlemsstaterna för identifieringen av beskattningsbara personer som utnyttjar systemet med en enda kontaktpunkt, mervärdesskattedeklarationer och mervärdesskattebetalningar. De speglar de befintliga bestämmelserna i kapitel XI avsnitt 2 och utvidgar dem till att omfatta andra tjänster än elektroniska tjänster och distansförsäljning av varor.

Avsnitt 3 underavsnitt 3 (artiklarna 47h–47k) innehåller bestämmelser om kontroll av transaktioner och beskattningsbara personer. I artikel 47h föreskrivs att importmedlemsstaten bör kontrollera att det registreringsnummer för mervärdesskatt som ska lämnas till tullmyndigheterna vid import av varor för vilka mervärdesskatten deklarerar och betalas med en enda kontaktpunkt är giltigt. Ett giltigt registreringsnummer för mervärdesskatt är ett villkor för undantaget från mervärdesskatt vid import av sådana varor. I artiklarna 47i och 47j föreskrivs att förfrågningar om register från medlemsstaterna till beskattningsbara personer och administrativa utredningar bör samordnas av identifieringsmedlemsstaten, för att undvika förfrågningar om register och administrativa utredningar som inte är samordnade från flera konsumtionsmedlemsstater. I artikel 47k föreskrivs en intervention av identifieringsmedlemsstaten för delgivning av ett taxeringsbeslut som utfärdats av en konsumtionsmedlemsstat till följd av en administrativ utredning och uppbörd av de belopp som ska betalas efter en sådan bedömning.

I avsnitt 3 underavsnitt 4 (artikel 47l) föreskrivs en avgift på 5 % som ska betalas av konsumtionsmedlemsstaten till identifieringsmedlemsstaten för att kompensera den senare medlemsstaten för kostnaderna för uppbörd och kontroll av mervärdesskatt inom ramen för de särskilda ordningarna. I det nuvarande systemet med en enda kontaktpunkt ges medlemsstaterna möjlighet att behålla en viss procentuell andel av den mervärdesskatt som de uppbär och överför till konsumtionsmedlemsstaterna fram till slutet av 2018³. I förslaget införs en permanent mekanism som liknar etablerad praxis på tullområdet som gör det möjligt för identifieringsmedlemsstaten att erhålla en avgift på 5 % av de belopp som uppbärs för andra medlemsstaters räkning för att kompensera för de investeringar som krävs för att uppdatera it-systemet med en enda kontaktpunkt efter utvidgningen av dess tillämpningsområde, kostnader för löpande underhåll och de resurser som använts för att kontrollera företag som är etablerade i denna medlemsstat i syfte att stärka samarbetet och förbättra efterlevnaden. I det nuvarande systemet (artikel 46.3 i förordningen), kvarhålls dessa belopp från varje mervärdesskattebetalning i systemet med en enda kontaktpunkt från identifieringsmedlemsstaten till konsumtionsmedlemsstaten, vilket dock gav upphov till många komplikationer, i synnerhet när det gäller återbetalning till beskattningsbara personer. Det föreslås därför att avgiften ska beräknas varje år och utanför systemet med en enda kontaktpunkt som baseras på de nettobelopp som ingår.

I avsnitt 3 underavsnitt 5 (artikel 47m) föreskrivs en möjlighet för kommissionen att automatiskt få tillgång till information som rör systemet med en enda kontaktpunkt som lagras i medlemsstaternas elektroniska system, med undantag för personuppgifter. Detta skulle göra det möjligt för kommissionen att automatiskt samla in statistiska uppgifter (t.ex. om antalet beskattningsbara personer som är registrerade i en särskild ordning) utan att behöva fråga medlemsstaterna. Detta är också nödvändigt för de bedömningar som krävs inom riktlinjerna för bättre lagstiftning.

I avsnitt 3 underavsnitt 6 (artikel 47n) ges kommissionen genomförandebefogenheter för att fastställa de uppgifter som ska ingå i det utbyte av information om identifiering, mervärdesskattedeklarationer och mervärdesskattebetalningar, ansökningar om registreringar eller administrativa utredningar etc. mellan beskattningsbara personer och medlemsstaterna eller mellan medlemsstaterna samt de tekniska metoderna för inlämning eller överföring av denna information. För tydlighetens skull grupperas dessa bestämmelser i en enda artikel i stället för att införa dem i varje enskild berörd bestämmelse, såsom är fallet i den nuvarande förordningen.

Slutligen ändrar artikel 1.6 i förslaget punkt 1 i bilaga I, som anpassas till de föreslagna ändringarna av mervärdesskattedirektivet vad gäller distansförsäljning av varor (artikel 34 utgår).

³

1 januari 2015–31 december 2016: 30 %. 1 januari 2017–31 december 2018: 15 %. Från och med den 1 januari 2019: Inga belopp kvarhålls.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

1. I rådets förordning (EU) nr 904/2010³ fastställs regler om medlemsstaternas utbyte och lagring av uppgifter för att fastställa de särskilda ordningar som anges i avdelning XII kapitel 6 i rådets direktiv 2006/112/EG⁴.
2. Utvidgningen av dessa särskilda ordningar från och med den 1 januari 2021 till att omfatta distansförsäljning av varor och andra tjänster än telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg kräver en utvidgning av tillämpningsområdet för denna förordning vad gäller tillhandahållande av information och överföring av pengar mellan identifieringsmedlemsstaten och konsumtionsmedlemsstaten.
3. Utvidgningen av de särskilda ordningarna till att omfatta distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland kräver att tullmyndigheten i importmedlemsstaten ska kunna fastställa import av varor i små försändelser för vilka mervärdesskatt ska betalas genom någon av de särskilda ordningarna. Det registreringsnummer för mervärdesskatt genom vilket mervärdesskatt betalas bör därför i förväg lämnas in till tullmyndigheterna för att kontrollera dess giltighet vid import av varor.
4. Beskattningsbara personer som använder sådana särskilda ordningar kan vara föremål för begäran om räkenskaper och administrativa utredningar av identifieringsmedlemsstaten och alla konsumtionsmedlemsstater när varor levereras eller tjänster tillhandahålls. Identifieringsmedlemsstaten bör, när det rör sig om flera begäranden om räkenskaper och administrativa utredningar och också för att undvika

¹ EUT C, , s. .

² EUT C, , s. .

³ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

⁴ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

dubbelarbete, samordna sådana begäranden och utredningar i den mån det är möjligt för att minska företagens och skatteförvaltningarnas administrativa börda och efterlevnadskostnader.

5. Liksom under de särskilda ordningarna, när en identifieringsmedlemsstat uppbär och kontrollerar mervärdesskatt på konsumtionsmedlemsstaternas vägnar, är det lämpligt att föreskriva en mekanism varigenom identifieringsmedlemsstaten skulle erhålla en avgift från den berörda konsumtionsmedlemsstaten för att kompensera för kostnaderna för uppbörd och kontroll. Eftersom det nuvarande systemet varigenom en avgift kvarhålls av det mervärdesskattebelopp som identifieringsmedlemsstaten ska överföra till konsumtionsmedlemsstaten har orsakat problem för skatteförvaltningarna, i synnerhet när det gäller att hantera återbetalningar, bör denna avgift beräknas och betalas ut varje år, utanför de särskilda ordningarna.
6. För att förenkla insamlingen av statistiska uppgifter om tillämpningen av de särskilda ordningarna bör kommissionen tillåtas att automatiskt få tillgång till allmän information om de särskilda ordningar som lagras i medlemsstaternas elektroniska system, med undantag för uppgifter som rör enskilda beskattningsbara personer.
7. Den information som ska lämnas av den beskattningsbara personen och som ska överföras mellan medlemsstaterna för tillämpningen av de särskilda ordningarna, samt de tekniska metoderna för den beskattningsbara personens inlämning eller överföring av av denna typ av uppgifter mellan medlemsstaterna bör antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁵.
8. Med tanke på den tid som behövs för att införa de åtgärder som behövs för att tillämpa denna förordning och för medlemsstaterna att anpassa sina it-system för registrering, deklarering och betalning av mervärdesskatt samt att ta hänsyn till de ändringar som införts genom artikel 2 i rådets direktiv [...] /EU⁶, bör denna förordning tillämpas från och med dagen för tillämpningen av dessa ändringar.
9. Förordning (EU) nr 904/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 904/2010 ska ändras på följande sätt:

1) Artikel 1.4 ska ersättas med följande:

”4. I denna förordning fastställs även regler och förfaranden för utbyte på elektronisk väg av information om mervärdesskatt på varor och tjänster som tillhandahålls i enlighet med de särskilda ordningar som avses i avdelning XII kapitel 6 i rådets direktiv 2006/112/EG samt för allt därpå följande informationsutbyte och, beträffande varor och tjänster som omfattas av den särskilda ordningen, för överföring av pengar mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter.”

2) Artikel 2.2 ska ersättas med följande:

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁶ Rådets direktiv [...] /EU of [...] om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor

”2. Definitionerna i artiklarna 358a, 369a och 369l i direktiv 2006/112/EG ska, för varje särskild ordning, också gälla för denna förordning.”

3) Artikel 17.1 d ska ersättas med följande:

”d) Information som den inhämtar enligt artiklarna 360, 361, 364, 365, 369c, 369f, 369g, 369o, 369p, 369s och 369t i direktiv 2006/112/EG.”

4) Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska se till att personer som berörs av gemenskapsinterna leveranser av varor eller gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster samt icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster har möjlighet att för dessa typer av transaktioner få en elektronisk bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person liksom dennes namn och adress. Denna information ska motsvara de uppgifter som avses i artikel 17.”

b) Punkt 3 ska utgå.

5) Kapitel XI ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken för avsnitt 2 ska ersättas med följande:

”Bestämmelser som är tillämpliga från och med den 1 januari 2015 till och med den 31 december 2020”

b) Följande avsnitt ska läggas till som avsnitt 3:

”AVSNITT 3

Bestämmelser som är tillämpliga från och med den 1 januari 2021

Underavsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 47 a

Bestämmelserna i detta avsnitt ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Underavsnitt 2

Informationsutbyte

Artikel 47b

1. Den information som lämnas av den beskattningsbara person som utnyttjar den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 2 i direktiv 2006/112/EG till identifieringsmedlemsstaten när dennes verksamhet inleds ska, i enlighet med artikel 361 i det direktivet, lämnas på elektronisk väg. Liknande uppgifter för fastställande av den beskattningsbara person som utnyttjar den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG när dennes verksamhet inleds ska, i enlighet med artikel 361b i det direktivet, lämnas på elektronisk väg.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra den information som avses i punkt 1 på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken informationen mottogs av den beskattningsbara person som utnyttjar en av de särskilda ordningarna i avdelning XII kapitel 6 avsnitten 2 och

3 i direktiv 2006/112/EG. På samma sätt ska identifieringsmedlemsstaten underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om det tilldelade individuella registreringsnumret för mervärdesskatt.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en beskattningsbar person, som utnyttjar en av de särskilda ordningarna i avdelning XII kapitel 6 avsnitten 2 och 3 i direktiv 2006/112/EG, har uteslutits från den särskilda ordningen.

Artikel 47c

1. Den information som lämnas av den beskattningsbara person, eller dennes förmedlare, som utnyttjar den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG till identifieringsmedlemsstaten när dennes verksamhet inleds ska i enlighet med artikel 369p 1 och 369p 2 i det direktivet lämnas på elektronisk väg. Alla ändringar av den information som lämnats i enlighet med artikel 369p.3 i direktiv 2006/112/EG ska också inges på elektronisk väg.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra den information som avses i punkt 1 på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken informationen mottogs av den beskattningsbara person som utnyttjar den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG eller, i förekommande fall, dennes förmedlare.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en beskattningsbar person, eller, i förekommande fall, dennes förmedlare, som utnyttjar den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG, har uteslutits från den särskilda ordningen.

Artikel 47d

1. Mervärdesskattedeklarationen med de uppgifter som anges i artiklarna 365, 369g och 369t i direktiv 2006/112/EG ska inges på elektronisk väg.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till den behöriga myndigheten i den berörda konsumtionsmedlemsstaten inom 20 dagar efter utgången av den månad under vilken deklarationen inkom.

Identifieringsmedlemsstaten ska också överföra den information som föreskrivs i artikel 369g.2 och 369g.3 i direktiv 2006/112/EG till den behöriga myndigheten i den berörda etableringsmedlemsstaten.

De medlemsstater som har begärt att mervärdesskattedeklarationer ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs.

Artikel 47e

Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg till konsumtionsmedlemsstaten överföra den information som krävs för att koppla varje inbetalning till den relevanta kvartalsdeklarationen.

Artikel 47f

1. Identifieringsmedlemsstaten ska se till att det belopp som en beskattningsbar person, som utnyttjar en av de särskilda ordningar som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG eller, i tillämpliga fall, dennes förmedlare, har betalat överförs till det bankkonto i euro som har angetts av de konsumtionsmedlemsstater som ska erhålla betalningen.

De medlemsstater som har begärt att betalningen ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs.

Överföringen ska ske senast tio dagar efter utgången av den månad då betalningen mottogs.

2. Om den beskattningsbara person som utnyttjar den särskilda ordningen eller, i tillämpliga fall, dennes förmedlare inte betalar hela sin skatt, ska identifieringsmedlemsstaten säkerställa att betalningen överförs till konsumtionsmedlemsstaten i proportion till hur mycket skatt som ska betalas i varje medlemsstat. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i konsumtionsmedlemsstaterna om detta.

Artikel 47g

Medlemsstaterna ska på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om relevanta bankkontonummer för att ta emot betalningar i enlighet med artikel 47f.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och kommissionen om ändringar av den skattesats som ska tillämpas på leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som omfattas av den särskilda ordningen.

Underavsnitt 3

Kontroll av transaktioner och beskattningsbara personer

Artikel 47h

Medlemsstaterna ska, vid import av varor för vilka mervärdesskatten deklarerar enligt den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG, kontrollera riktigheten av de individuella registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats genom artikel 369q i samma direktiv och i förväg underrättas om importen till den medlemsstat där importen sker.

Artikel 47i

1. För att få de räkenskaper som innehas av en beskattningsbar person eller förmedlare i enlighet med artiklarna 369, 369k och 369x i direktiv 2006/112/EG ska konsumtionsmedlemsstaten först göra en förfrågan till identifieringsmedlemsstaten på elektronisk väg.

2. Om identifieringsmedlemsstaten mottar en sådan begäran ska den överföra begäran på elektronisk väg och utan dröjsmål till den beskattningsbara personen eller dennes förmedlare.

3. På begäran ska en beskattningsbar person eller dennes förmedlare lämna de begärda räkenskaperna på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten. Ett standardformulär kan användas för att lämna in räkenskaperna till identifieringsmedlemsstaten.
4. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra räkenskaperna på elektronisk väg och utan dröjsmål till den begärande konsumtionsmedlemsstaten.
5. Om den begärande konsumtionsmedlemsstaten inte mottar räkenskaperna inom 30 dagar från begäran får den medlemsstaten vidta åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning för att erhålla sådana räkenskaper.

Artikel 47j

1. Om identifieringsmedlemsstaten beslutar att utföra en administrativ utredning på sitt territorium om en beskattningsbar person, som utnyttjar en av de särskilda ordningar som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG eller, i tillämpliga fall, en förmedlare, ska den i förväg underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna.

2. Om konsumtionsmedlemsstaten beslutar att en administrativ utredning är nödvändig, ska den först samråda med identifieringsmedlemsstaten om behovet av en sådan undersökning.

I de fall där man enats om behovet av en administrativ utredning ska identifieringsmedlemsstaten underrätta de övriga medlemsstaterna.

Om identifieringsmedlemsstaten inte är enig om behovet av en administrativ utredning, ska den underrätta de andra berörda konsumtionsmedlemsstaterna om skälen till detta. Om minst två medlemsstater anser att en administrativ utredning är nödvändig ska identifieringsmedlemsstaten vara skyldig att utföra en administrativ utredning i samordning med dessa medlemsstater. Om bara en konsumtionsmedlemsstat anser att en sådan utredning är nödvändig kan den konsumtionsmedlemsstaten vidta alla lämpliga åtgärder i enlighet med sin nationella lagstiftning.

3. Alla berörda konsumtionsmedlemsstater kan delta i en administrativ utredning som utförs av identifieringsmedlemsstaten på eget initiativ eller på begäran av en konsumtionsmedlemsstat. För den administrativa utredningen får de verktyg och förfaranden som avses i denna förordning användas.

4. Varje medlemsstat ska underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om närmare uppgifter om den behöriga person som ansvarar för samordningen av administrativa utredningar i den medlemsstaten.

Artikel 47k

Vid slutförande av en administrativ utredning som utförs i enlighet med artikel 47j får en konsumtionsmedlemsstat besluta att utfärda ett nytt taxeringsbeslut enligt nationell lagstiftning, inklusive eventuell ränta och påföljder som ska betalas.

Om en konsumtionsmedlemsstat utfärdar en sådan bedömning ska den begära att identifieringsmedlemsstaten i enlighet med artikel 25 delger denna bedömning till den beskattningsbara personen eller, i förekommande fall, dennes förmedlare och uppbära beloppet från denna bedömning. Begäran om delgivning, liksom den senare delgivningen till den beskattningsbara personen eller, i förekommande fall, dennes förmedlare ska göras på elektronisk väg.

Underavsnitt 4
Avgifter som avser uppbörd och kontroll av skatter som uppbärs enligt de särskilda ordningarna

Artikel 47l

Konsumtionsmedlemsstaten ska betala identifieringsmedlemsstaten en avgift relaterad till det totala belopp som uppburits på uppdrag av den medlemsstaten inom ramen för de särskilda ordningar som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG.

Avgiften ska beräknas som 5 % av det totala belopp som identifieringsmedlemsstaten uppburit på uppdrag av konsumtionsmedlemsstaten, inbegripet de belopp som uppburits efter en administrativ utredning enligt artikel 47j.

Den avgift som ska betalas ut varje år på grundval av ett helt kalenderår ska överföras av konsumtionsmedlemsstaten till den identifieringsmedlemsstaten senast den 31 mars följande kalenderår.

Underavsnitt 5
Statistiska uppgifter

Artikel 47m

Medlemsstaterna ska låta kommissionen få tillgång till statistiska uppgifter som lagrats i deras elektroniska system i enlighet med artikel 17.1 d. Denna information får inte innehålla personuppgifter.”

Underavsnitt 6
Tilldelning av genomförandebefogenheter

Artikel 47n

Kommissionen ska ges befogenheter att anta följande åtgärder i enlighet med det granskningsförfarande som anges i artikel 58.2:

- a) Den information som ska lämnas av den beskattningsbara personen enligt vad som avses i artiklarna 47b.1, 47d.1 och 47i.3, liksom tekniska metoder för inlämning av denna information.
- b) Den information som ska överföras mellan medlemsstaterna som avses i artiklarna 47b.2 och 47b.3, 47c.2 och 47c.3, 47d.2, 47e, 47f.2, 47i.1, 47i.2 och 47i.4, 47j.1, 47j.2 och 47j.4 och 47k, liksom de tekniska metoderna för överföring av denna information.
- c) Den minimiförteckning över information som ska lämnas av den beskattningsbara person som avses i artiklarna 47c.1, liksom de tekniska metoderna för inlämning av denna information.
- d) De tekniska metoderna för överföring mellan medlemsstaterna av sådan information som avses i artikel 47g.
- e) De tekniska metoder med vilka den information som avses i artikel 47h ska kontrolleras av importmedlemsstaten.

f) Den information som kommissionen ska ges tillträde till enligt vad som avses i artikel 47m, liksom de tekniska metoderna för att erhålla denna information.”

6) Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Distansförsäljning (artikel 33 i direktiv 2006/112/EG).”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg (artikel 58 i direktiv 2006/112/EG), utom i de fall då den beskattningsbara personen utnyttjar de särskilda ordningarna i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*